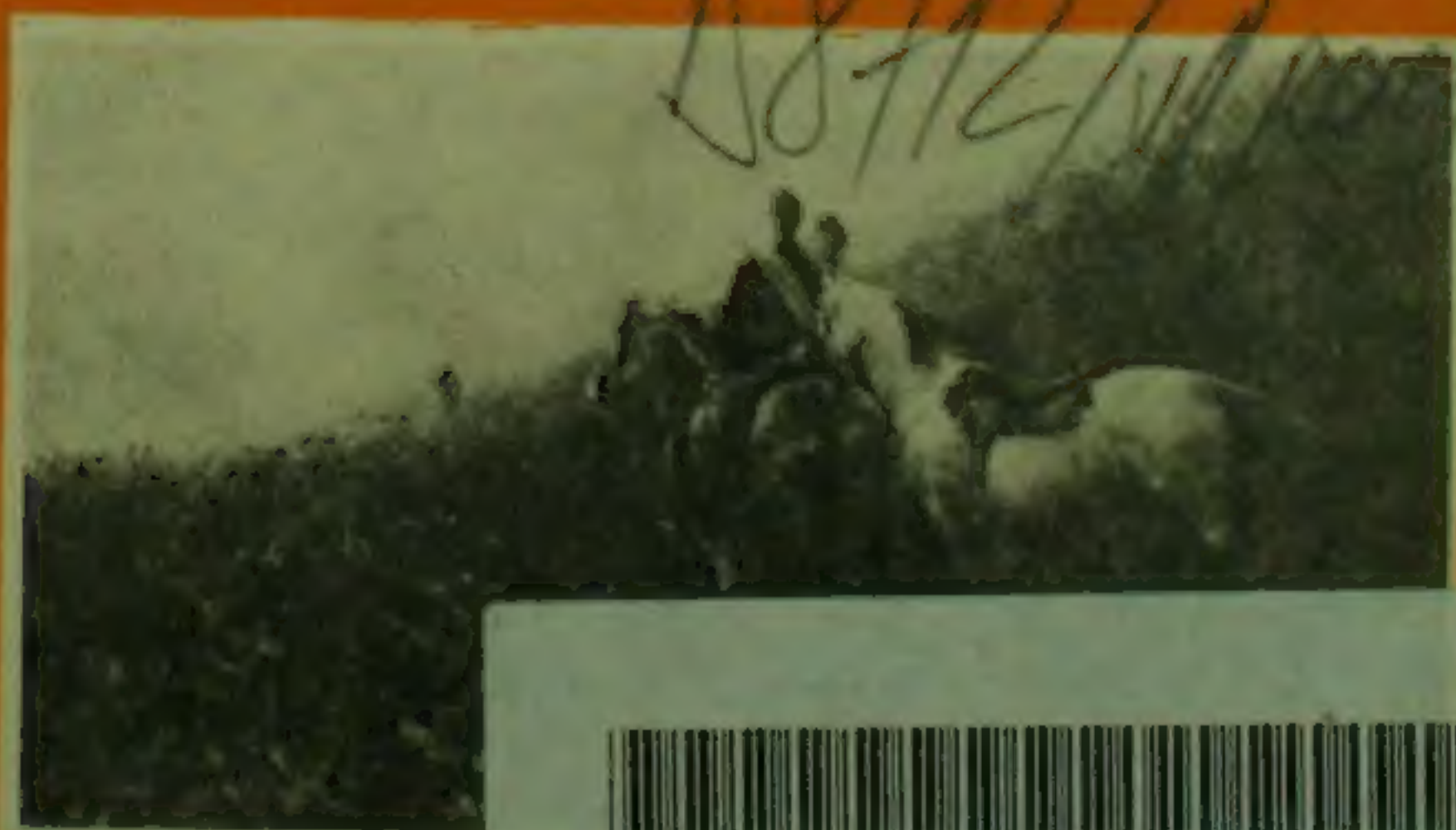

MINISTERUL DE INTERNE

HORIA GREȘTOIU — MĂȘILE BOROCESCU

ASPECTE
ALE ACTIVITĂȚII DE INFORMAȚII
ȘI CONTRAINFORMAȚII
PUSE ÎN SLUJBA LUPTEI SECULARE
A POPORULUI ROMÂN
PENTRU APĂRAREA LIBERTĂȚII,
FORMAREA STATULUI NAȚIONAL
ȘI CUCERIREA
INDEPENDENȚEI DE STAT DEPLINE

2505960

D 008712, Vol. 1P43

**ASPECTE
ALE ACTIVITĂŢII DE INFORMAŢII
ŞI CONTRAINFORMAŢII
PUSE ÎN SLUJBA LUPTEI SECULARE
A POPORULUI ROMÂN
PENTRU APĂRAREA LIBERTĂŢII,
FORMAREA STATULUI NAŢIONAL
ŞI CUCERIREA
INDEPENDENŢEI DE STAT DEPLINE**

**HORIA BRESCOIU
VASILE BOBOCESCU**

Proclamarea Independenței de stat a României constituie un însemnat moment în dezvoltarea națiunii noastre, în dezvoltarea statului nostru, în afirmarea independenței noastre naționale, în mersul înainte al României pe calea progresului. Trebuie să fie evident pentru toți că fără unire, fără proclamarea independenței de stat, însăși ființa națională și dezvoltarea poporului român, a națiunii noastre nu ar fi fost posibile.

Se poate spune că timp de aproape două milenii nu a fost secol, nu a fost deceniu sau an în care poporul român să nu fi luptat pentru a-și păstra ființa națională, pentru a-și apăra libertatea, dreptul la o viață proprie.

De fapt, numai odată cu răsturnarea dictaturii fasciste și trecerea la construirea socialismului, poporul român și-a asigurat pe deplin independența. De aceea, pentru noi, socialismul, independența națională, dreptul poporului de a-și hotărî singur destinul, așa cum îl dorește, constituie un tot unitar, inseparabil.

NICOLAE CEAUȘESCU

**Aspecte ale activității de informații și contrainformații
la regii geto-daci și unii domnitori români
în lupta pentru apărarea independenței țării,
împotriva cوتropitorilor străini**

În întreaga sa istorie milenară, poporul român, urmașul traco-geto-dacilor și al coloniștilor romani, s-a relevat prin voința sa de a trăi liber și independent, în relații de prietenie și colaborare cu toți vecinii, înscrind totodată pagini de glorie popieritoare în lupta ce a purtat-o pentru apărarea gliei străbune împotriva cوتropirii străine, pentru menținerea și apoi redobândirea independenței de stat, pentru înarmarea statului național unitar român și pentru progres social.

În marile bătălii purtate de poporul nostru împotriva imperiilor cوتropitoare, pentru neastinare și apărarea ființei etnice, pentru libertate națională, marii săi conducători de oști Burebista, Decebal, Basarab I, Mircea cel Bătrân, Vlad Tepeș, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare, Ioan Vodă cel Viteaz, Mihai Viteazul, Mihnea al III-lea, Matei Basarab, Vasile Lupu, Gheorghe Ștefan, Constantin Brâncoveanu, Dimitrie Cantemir, Tudor Vladimirescu, Gheorghe Magheru, Alexandru Ioan Cuza, generalul Alexandru Cernat și alții au dovedit strălucite calități de mari strategii și diplomați, precum și de făcuști organizatori ai activității de informații și de contrainformații de pe frontul războaielor secrete.

În momentele grele prin care a trecut poporul român, el și-a constituit oala agresiunii unor imperii puternice, ce dispuneau de forțe militare superioare și reușiseră să subjuge o serie de popoare vecine, voievozii români au dat dovadă de geniu militar și spirit eroic. Totodată, ei s-au

strădui să descifreze intențiile și planurile ascunse ale inamicului, pentru a-i destrăma din timp acțiunile militare și diplomatice inițiate împotriva statelor românești și, în ultimă instanță, pentru a asigura pregătirea informativă a bătațiilor decisive, prin luarea prin surprindere a agresorului. De asemenea, ei au vegheat la asigurarea secretului propriilor acțiuni politice, diplomatice și militare, pentru ca agenții spionajului inamic să afle cât mai puține știri despre români și, pe cât posibil, de a-i dezinforma și a-i induce în eroare.

În bătăliile de seamă din istoria noastră națională, activitatea de informații și de contrainformații, de informare prin mijloacele și metodele specifice războiului secret și-a adus o contribuție importantă la obținerea victoriei de către români asupra forțelor militare ale inamicului. Atunci când s-au subestimat cerințele și aportul acestei activități, când au s-au luat măsuri severe față de agenții inamicului, consecințele au fost dureroase pentru poporul nostru, iar unii domnitori au plătit cu viața aceste greșeli.

La realizarea activității de cunoaștere și contracatare a intențiilor și planurilor ascunse ale celor ce rivneau la pământul românesc și-au consacrat forțele, capacitatea lor intelectuală, alături de domnitorii români și de marii comandanți de oști, diplomați iluștri, militari de carieră, demnitari ai aparatului de stat, figuri de seamă ale științei și culturii românești din acea vreme, negustori și meseriași cu sentimente patriotice. Ea s-a bucurat, totodată, de sprijinul larg din partea maselor populare românești, cit și de concursul popoarelor vecine care se aflau sub jugul Imperiului otoman. Români care locuiau în afara hotarelor noastre naționale au furnizat informații de valoare emisarilor domnilor români în legătură cu planurile secrete ale Imperiilor reacționare vecine.

Lupta nelafricată pe frontul războiului din umbră presupunea din partea celor ce i s-au dedicat o serie de calități specifice arestelor, printre care: spirit de inițiativă, de observație și de orientare, abilitate, tenacitate, dăruire, stăpânire de sine, capacitatea de a se adapta la condițiile noi apărute și de a nu trezi bănuțeli, posibilități și ușurință în culegerea informațiilor, în selectarea și verificarea lor, putere de pătrundere în intimitatea inamicului, discernămint, curaj, o bună memorie și voință de a duce până la capăt, chiar cu riscul vieții, misiunea încredințată.

Activitatea de informații și de contrainformații s-a cristalizat concomitent cu acțiunea diplomatică și a fost întregită prin informațiile rezultate în urma cercetării militare. Deseori solii trimiși cu diverse misiuni în afara hotarelor țării au îndeplinit atât însărcinări politico-diplomatice, cât mai ales cu caracter informativ secret, vizând și culegerea de date și informații ce priveau interesele supreme ale țării, independența și integritatea teritorială.

1. Primele începuturi ale activității de informații la geto-daci subordonate luptei pentru apărarea pământului locuit de strămoșii noștri.

Activitatea cu caracter secret, care în epoca modernă și contemporană a istoriei poporului român va fi executată de organe speciale de ordine și informații, își are primele începuturi în perioada de închegare a statului sclavagist dac. Astfel, conducătorii uniunilor de triburi geto-dace din Cimpia munteană din secolele IV-III î.e.n., în lupta grea pe care au trebuit s-o ducă împotriva oștilor macedonene, conduse de unul dintre cei mai mari comandanți militari ai antichității — împăratul Alexandru cel Mare —, au trebuit să se informeze, îndeosebi prin cercetarea militară, asupra intențiilor agresive ale acestui imperiu.

Conducătorii uniunii de triburi geto-dace au urmărit cu atenție acțiunile militare ale puternicului lor vecin din sud, pentru a nu fi luați prin surprindere de vreo oaste macedoneană. Astfel, în anul 326 î.e.n., în timp ce Alexandru cel Mare se afla în celebra sa expediție din Asia, generalul însărcinat de el cu guvernarea Traciei, Zopyrion, a cutezat să se aventureze într-o expediție militară în stepele din nordul Mării Negre. Neîlind măsuri de siguranță și de informare, acest general macedonean a căzut, la întoarcere, în cursa întinsă de geți, care l-au surprins la trecerea Dunării, obligându-l să primească lupta, în care și-a găsit moartea împreună cu cei 30 000 de ostași ai săi.

Lovit de acest dezastru în acțiunile sale politice și militare, Alexandru cel Mare, care și-a organizat în mod genial activitatea de informații și de contrainformații în cadrul armatei sale și al teritoriului cucerit, plănuia ca, după încheierea campaniei sale asiatice, să revină la Dunăre

pentru a stărui pulerea getilor, devenită primejdioasă pentru regatul său macedonean din Europa. Proiectul a fost zadărnicit de moartea sa prematură.

Cunoscutul general al lui Alexandru cel Mare, ajuns rege al Traciei după moartea acestuia, Lisimah, a încercat să aducă sub ascultare uniunea de triburi getice din nordul Dunării, condusă de Dromichaetes. Luptele au durat timp de mai mulți ani, iar de fiecare dată expedițiile macedonene s-au terminat cu insuccese, uneori chiar grave. Astfel, în cursul unei lupte din anul 300 î.e.n., Agathocles, fiul lui Lisimah, a fost prins de geți și ținut în captivitate până în anul 292 î.e.n., când a fost eliberat de Dromichaetes în speranța de a încheia o pace favorabilă cu regatul macedonean. Desigur, prin capturarea lui Agathocles, geții au putut intra în posesia unor informații importante privind organizarea armatei macedonene și planurile ascunse ale lui Lisimah.

În legătură cu acest procedeu ingenios, cunoscutul istoric Iosif Constantin Drăgan, în recenta sa lucrare „Nol. Tracii. Istoria multimilenară a neamului românesc”, arată: „El (Dromichaetes — n.n.) l-a ținut în captivitate pe Agathocles, l-a tratat bine și, timp de opt ani de zile, l-a trecut prin mai multe «reciclări», așa încât să devină într-o zi un soi folositor cauzei getice... Cu «lecția» bine învățată și încărcat de tot felul de daruri, ca premii pentru singurătatea la studii, Agathocles a fost trimis plocon tatălui său, cu gândul că acesta va ști să aprecieze la justa valoare eliberarea și salvarea vetei fiului său”¹.

Regele macedonean nu și-a onorat însă promisiunea și a încercat să-l surprindă pe geți, organizând o mare expediție militară la nord de Dunăre.

În fața acestei primejdii, Dromichaetes a întreprins o serie de măsuri militare, printre care: retragerea înăuntru țării, atragerea dușmanului în stepele întinse, lipsite de apă, pustirea pământului în calea acestuia prin arderea satelor și cimpilor și altele — soluții ce vor constitui începutul acelei strategii și tactici militare specifice românești, care va fi îmbogățită de Burebista și Decebal, precum și de marii voievozi români în marile lupte purtate împotriva armatelor străine invadatoare.

¹ Iosif Constantin Drăgan, *Nol. Tracii. Istoria multimilenară a neamului românesc*, Editura Șerut românesc, Craiova, 1976, pag. 244.

În același timp, Dromichaetes, prin iscoade și trimiterea de grupe de cercetare înaintea înamicului, a urmărit pas cu pas mișcările armatei macedonene, iar prin interogarea prizonierilor capturați a obținut informații privind compunerea armatei lui Lisimah. „Și de data aceasta, geții — scrie Iosif Constantin Drăgan — au observat cu atenție mișcările trupelor macedonene, le-au apreciat numărul și calitatea, dar mai ales forțele cavaleriei și armamentul”¹. Prin întreprinderea unor măsuri de siguranță în rândurile oastei getilor, Dromichaetes a reușit să asigure secretul propriilor acțiuni militare, despre care lemerarul rege macedonean n-a putut afla nimic.

În cele din urmă, oastea macedoneană, istovită de foame și de sete, cuprinsă de deznădejde și rătăcind prin stepă, a fost surprinsă într-un loc neașteptat de oștile getilor, încercută și capturată în întregime. Însuși regele Lisimah, cu toți generali și curtenii ce l-au însoțit în această expediție, a căzut prizonier în mâinile getilor. Capturarea unei armate întregi, în frunte cu regele ei, în acea vreme, când Macedonia mai reprezenta încă o puternică forță militară a lumii antice, nu numai că constituia o prețioasă victorie militară din partea getilor și relevarea unor înalte virtuți militare ale strămoșilor noștri, ci evidenția și excelența organizare a activității de informații și de contrainformații la geți, regizată cu mult curaj și pricepere de către Dromichaetes, fapt ce a făcut ca pierderile celor ce-și apărau gila să fie minime.

În fața expansiunii Imperiului roman, triburile geto-dece s-au unit în secolul I î.e.n., sub conducerea lui Burebista, punând bazele primului stat slavagist dac, ale cărui fruntări s-au întins de la Tisa și Dunăre în vest până la Nistru și Marea Neagră în est, din Carpații păduroși în nord până la lanțul munților Rodope în sud.

Burebista, care a domnit între anii 80—44 î.e.n., a organizat o puternică armată — ale cărei efective, evaluate de către Strabon la 200 000 oameni, reprezentau un grav pericol pentru Roma — și a dezvoltat un redevabil sistem de informare. Prin trimiterea unor oameni de încredere în misiuni de informare, el a căutat să strângă legăturile cu Mitridate al VI-lea Eupator, regele Pontului, și să realizeze o alianță cu Ariovist, conducătorul marii uniuni de triburi germanice.

¹ *Ibidem*, pag. 245.

Prin incursiunile organizate de geți la sud de Dunăre, Burebista era informal continuu despre acțiunile militare ale romanilor și starea de spirit a populației din această parte a lumii antice. Transfugii din Imperiul roman, mai ales din rîndurile tracilor, ale geților din sudul Dunării, sclavilor și libertilor constituiau o sursă importantă de informare pentru Burebista.

Informații la timp despre învrăjbirea dintre Cezar și Pompei pentru puterea de stat, curajosul rege dac s-a amestecat, în anii 50—48 î.e.n., în această ceartă, susținînd, firește, partea mai slabă, aceea a senatului roman reprezentată prin Pompei. El a trimis într-o misiune de informare pe sfetnicul său Acornion din Dionysopolis, în scopul de a stabili situația din cele două tabere aflate în luptă și a realiza o înțelegere cu Pompei, fapt ce ar fi contribuit la îndepărtarea pentru moment a pericolului cuceririi Daciei de către romani. Se pare că Burebista, prin oamenii săi, nu a fost străin de revolta dalmatilor împotriva Romei, desfășurată între anii 50—40 î.e.n.

Sfîrșitul tragic al lui Burebista în anul 44 î.e.n. s-a datorat și subestimării de către el a activității de contrainformații, ceea ce a permis unor căpetenii nemulțumite să unească împotriva lui instigîndu-l și pe alții la acțiuni ostile. În pofida greșelii respective, Burebista are merite deosebite în arta informațiilor, organizînd și dînd un nou conținut acestei activități, mai ales în afara hotarelor Daciei, întrebunțînd oameni anume pregătiți. Acțiunile sale se ridică la nivelul unor performanțe ale vremii pe frontul războiului din umbră.

Sub conducerea lui Decebal (86—106 e.n.), activitatea de informații și de contrainformații a ocupat un loc de prim ordin în pregătirea marii lupte de apărare împotriva expansiunii Imperiului roman. Dușmanul însuși, prin persoana istoricului roman de mai târziu, Dio Cassius, l-a făcut celebra caracterizare: „Era (Decebal — n.n.) priceput în ale războiului și iscusit la faptă; știind cînd să năvălească și cînd să se retragă la timp; meșter a întinde curse, viteaz în luptă, știind a se folosi cu dibăcie de o victorie și a scăpa cu bine dintr-o înfrîngere”¹. Din această sumară caracterizare reies

geniul militar și calitățile deosebite pe frontul războiului informativ-psihologic ale vîllezului rege dac.

Procurarea informațiilor a ocupat un loc de seamă în pregătirea rezistenței dacice împotriva expansiunii romane la nord de Dunăre. În acest scop, Decebal și-a infiltrat agenții în însăși capitala Imperiului roman, care l-au informat din timp asupra unor planuri ale conducătorilor romani sau a efectivelor militare puse în mișcare. La rîndul lor, geții care trăiau în sudul Dunării l-au furnizat neîntrerupt informații de valoare despre mișcările armatei romane². Mărturiile sclavilor refugiați din Imperiul roman au întregit informațiile deținute despre pericolul ce-l reprezenta marele vecin de la sud. Aceste informații au fost corelate cu cele rezultate în urma propriilor recunoașteri și incursiuni militare la sud de Dunăre sau cu cele comunicate de popoarele barbare vecine.

Campania militară din anul 88 e.n. și apoi cele două războaie daco-romane au scos în evidență rolul deosebit de important al activității de informații și de contrainformații în îndelungata și eroica rezistență opusă de către daci armatelor romane invadatoare, cîi și în obținerea victoriei finale de către împăratul Traian.

Îmbinînd geniul militar cu diplomația și arta informațiilor, luptînd cu eroism pentru libertatea poporului său, Decebal a zdrobit ostile romane comandate de Oppius Sabinus și Cornelius Fuscus, doi dintre cei mai vestiți generali ai Romei antice, care au fost uciși în luptele purtate cu getodacii. Iscusit cum era în a întinde curse năvălitorului, Decebal l-a atras în capcana munților în anul 87 e.n. pe trufasul Fuscus, unde l-a lovit prin surprindere și l-a zdrobit.

Iritat de înfrîngerea suferită, împăratul Domițian s-a pus, în anul 88 e.n., în fruntea unei puternice armate romane, îndreptîndu-se asupra Daciei. Pentru a evita greșelile anterioare și a realiza pregătirea militară a acestei campanii, Domițian a luat cu sine pe celebrul general Tettius Iulianus, bun cunoscător al teritoriului dacic din preajma Dunării și al regulilor războiului.

Deși pierduse lupta de la Tapae, Decebal, diplomat abil, izbuteste să-l înșele pe Domițian asupra intențiilor sale și să-și realizeze planurile antiromane chiar cu ajutorul roman. Împăratul cîștigase războiul dar pierduse pacea.

¹ *Istoria României*, vol. I, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1960, pag. 297.

² Dumitru Almaș, *Decebal*, Editura Meridiane, 1972, pag. 116—117.

Decebal a înțeles că în fața colosului roman este necesară unirea tuturor popoarelor libere din acea vreme, realizarea unei puternice coaliții antiromane. În acest scop, a trimis, în anul 101 e.n., o solie de informare la regele parților, Pacorus al II-lea, care organizase în părțile Mesopotamiei o puternică rezistență împotriva expansiunii lui Traian. Alte solii de informare au mers la buri, bastarni, roxolani și la dacii din afara statului lui Decebal¹.

Ca bun istoric, Dio Cassius povestește despre spionii prin care Decebal afla ce se petrecea în teritoriul roman. Totuși, Cassius arată că regele dacilor „...momea și trăgna la sine de-acolo (din Moesia — n.n.) un mare număr de osteti, și încă pe cei mai viteji”².

Ca unul din marii generali și oameni politici ai lumii antice, Decebal s-a preocupat de pregătirea informativă a rezistenței sale împotriva cuceririi romane. Ca să se poată apăra, Decebal a trebuit să cunoască în amănunt și cît mai cert planurile lui Traian, forțele militare romane concentrate în Moesia, dotarea legiunilor cu armament, înarmarea cu ofițeri, starea de spirit a popoarelor subjugate.

Cu o impresionantă cunoaștere și intuiție a configurației geografice, cu o bună informație despre intențiile tactice și strategice ale adversarului, minvînd cu abilitate armele războiului din umbră, Decebal a gândit ostășește și diplomatic și și-a înscris numele printre plămăditorii artei informațiilor.

La rîndul său, împăratul Traian, care fusese instruit din copilărie cu mijloacele ducerii războiului din umbră, pentru a evita greșelile predecesorilor săi, care s-au avîntat în adîncimea teritoriului geto-dac fără să stea prea mult pe gînduri, s-a preocupat de întărirea siguranței legiunilor romane în drumul lor spre Dacia și a căutat să se informeze mai precaut asupra armatei lui Decebal și a terenului în care urma să înainteze. În același timp, a luat măsuri pentru a nu cădea în vreo cursă plănuită de Decebal sau de a i se tăia calea de retragere în caz de înfrîngere.

Apărîndu-și țara și poporul în fața cuceritorilor romani, Decebal a încercat totul, recurgînd la capcana cea mai ingenioasă, la viclenia cea mai neașteptată, la lovitura cea mai

dură pentru a-l înfrînge și chiar asasina pe însuși împăratul Traian. În legătură cu aceste acțiuni curajoase ale regelui dac, Dio Cassius consemnează în opera sa „Istoria romană” că Decebal cu viclesugul și înșelăciunea era cît pe ce să-l ucidă pe Traian. Astfel, el a trimis în Moesia fugari ca să-l omoare pe împăratul roman, dar aceștia n-au putut-o face: unul din ei, fiind bănuit, a fost prins și, în urma chinurilor la care a fost supus, a mărturisit planul urzit de regele dac³.

În timpul luptelor din primul război daco-roman, Decebal a trimis la împăratul Traian solii formate din comati, care, sub aparența că aveau cădere de a duce tratative de pace, serveau ca iscoade pentru a culege informații privind forțele militare ale romanilor⁴.

Deși a fost înfrînt de Traian iar prin pacea încheiată a cedat o parte din teritoriul Daciei, Decebal n-a renunțat la lupta împotriva expansiunii romane. Pentru a relua lupta de eliberare, el avea nevoie de informații cît mai valoroase despre inamic. Iscoadele lui Decebal au împlinit iarăși regiunile ocupate de romani și au trecut tainic Dunărea să afle vești.

Solii trimise conducătorilor altor popoare le spuneau acestora să la aminte că dacă îl vor părăsi, sînt și ei în primejdie, că — își vor asigura libertatea mai ușor dacă vor lupta alături de el, înaintea de a pătîmi vreo nenorocire; că de vor lăsa pe daci să piară și ei înșiși, pînă la urmă, lipsiți de aliați, vor fi subjugati”⁵.

Traian, informat prin oamenii săi că Decebal nu respecta condițiile tratatului de pace, că trimite solii la popoarele vecine și că pustiește țările care fuseseră mai înainte împotriva lui, a pornit cel de-al doilea război pentru a cuceri în întregime Dacia.

Recurgînd la orice mijloace posibile pentru a-și apăra țara și libertatea poporului dac, Decebal a încercat o stratagemă, capturînd un general al armatei romane, de la care să obțină informații de valoare și totodată să-l înduplece pe împăratul Traian de a renunța la campania întreprinsă. În legătură cu această îndrăzneală acțiune a lui Decebal, Dio Cassius scria: „Atunci Decebal chemă la dînsul pe Longinus.

¹ Hadrian Daicoviciu, *Dacii*, Editura științifică, București, 1965, pag. 25.

² Dio Cassius, *Istoria romană*, cartea 68, capitolul 9.

³ *Travare privind Istoria României*, vol. I, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1964, pag. 593.

⁴ Hadrian Daicoviciu, *op. cit.*, pag. 227.

⁵ Dio Cassius, *op. cit.*, cartea 68, capitolul 11.

Comandantul unei legiuni, a cărui dirzenie o simțise în luptele purtate cu el și, după ce-l convinsese să vină, cu gând să-l facă să i se supună, îl prinse și îl întrebă de față cu alții despre planurile lui Traian. Pentru că (Longinus) nu vroia să mărturisească nimic, îl ținu sub pază, dar nelegat”¹.

Decebal a încercat un șantaj. El trimise un sol la Traian și-i „ceru acestuia — în schimbul eliberării lui Longinus — să-l cedeze țara pină la Istru și să-l plătească banii care i-a cheltuit cu războiul”².

Traian l-a dat un răspuns echivoc. Voia să-l facă să creadă că nu prea pune preț pe prietenul său Longinus, că nu-l dispus să-l cumpere cu cîne știe ce preț mare. Îngelind vigilența lui Decebal, care nu luase măsuri de siguranță, Longinus a băut otrava în cursul nopții și a murit.

Ceea ce nu reușise Decebal cu Longinus, a izbutit Traian, anume să pună mina pe tezaurul dacilor, în urma informațiilor furnizate de un nobil dac, Bicilis, care l-a trădat pe Decebal. Acesta din urmă, întristat peste măsură de trecerea unor nobili ai săi de partea lui Traian, cărui i s-au supus, s-a retras în inima munților, urmat de oamenii săi de încredere, unde cîțiva fruntași daci s-au sinucis. Alții, după cucerirea Sarmizegetusei de către romani, s-au refugiat la dacia liberi din Moldova.

Traian a trimis, de bună seamă, cei mai ageri și mai voinici urmăritori pe urmele abilului rege dac. Unul dintre aceștia, Tiberius Claudius Maximus, l-a ajuns din urmă, într-o pădure. Nevrind a se preda de viu în mâinile cîtorpitorilor, viteazul rege dac a preferat o moarte eroică. Nici unul din biruiții de romani — Iugurtha, Vercingetorix, Hannibal și Mitridate al VI-lea Eupator — n-au avut curajul să-și pună singuri capăt zilelor. Numai Decebal, sprijinit de tulpina bătrînului stejar sub care odihnea o clipă, și-a trecut ascuțișul curbat al spadei prin strunele gitului.

Dispunînd de o experiență mai bogată în activitatea de culegere a informațiilor, romanii au construit numeroase fortificații militare, denumite castru, la granița de răsărit a Daciei romane și în adîncimea teritoriului dac liber, care aveau menirea și de puncte de observare și cercetare asupra mișcărilor și acțiunilor militare ale popoarelor migratoare vecine.

¹ Ibidem, capitolul 12.

² Ibidem.

Pentru culegerea de informații, comandantii unităților militare romane au preluat și procedeele folosite de Decebal, recurgînd la trimiterea unor băștinași în misiuni de informare în afara granițelor Imperiului roman. Totodată, ei au stabilit o colaborare pe această linie cu conducătorii dacilor liberi, care puteau să-i informeze asupra unor incursiuni ale barbarilor.

După retragerea stăpînirii romane la sud de Dunăre, parțial sub împăratul Aurelian (271 e.n.) și în totalitate la începutul secolului VI e.n., populația daco-romană s-a retras în munți și păduri în fața furiei popoarelor migratoare. Pentru a-și salva viața, ea a trebuit să-și realizeze o informare proprie, să observe din timp apariția cetei de năvălitori sau să constate dacă într-adevăr barbarii au părăsit localitățile ocupate, pentru a se reîntoarce la munca cîmpului. În același timp, trebuiau descoperite, capturate și lichidate iscoadele trimise de barbari în cercetare sau în recunoaștere.

2. Activitatea de informații a voievozilor romani Basarab I, Mircea cel Bătrîn, Vlad Țepeș în slujba neîntinării țării. Organizarea și metodele de culegere a informațiilor.

În perioada de formare a voievodatelor, documentele vremii atestă preocuparea voievozilor și cneșilor romani de a fi cît mai bine preveniți asupra a tot ce se afla în jurul lor, pentru a nu fi luați prin surprindere de atacul dușmanilor din afară.

Urmărind să-și elibereze țara de sub suzeranitatea regalului maghiar, voievodul Basarab I, întemeietorul Țării Românești, a trebuit să se informeze profund asupra intențiilor agresive ale ungarilor și, prin mijloacele cercetării militare, să urmărească mișcările armatei maghiare condusă de regele Carol Robert de Anjou, care, în anul 1330, a trecut în sudul Carpaților pentru a cîtorpi și acest teritoriu românesc. Totodată, domnitorul român a luat măsuri pentru a împiedica scurgerea informațiilor către armata ungară, privind propriile pregătiri militare, retrăgîndu-se cu prudență din fața acestora. Astfel, în lupta de la Posada, Basarab I a îmbinat geniul său militar cu arta informațiilor și cu folosirea condițiilor naturale ce le oferea relieful Țării Românești. La început, domnul muntean s-a informat prin iscoadele sale trimise înaintea

inamicului despre forțele militare ce compuneau armata maghiară, direcția de deplasare, planurile de luptă și comportarea acesteia față de populația română, atrăgând-o într-un loc favorabil nimicirii ei.

În cea de-a doua jumătate a secolului al XIV-lea, turcii pătrund în Peninsula Balcanică, subjugând numeroase popoare și ajungând la malul drept al Dunării. Pericolul cuceririi statelor românești devenise iminent. În fața acestei grave amenințări, poporul român, sub conducerea voievozilor săi — Mircea cel Bătrîn, Iancu de Hunedoara, Vlad Tepeș, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Mihnea al III-lea, Șerban Cantacuzino, Constantin Brîncoveanu, Dimitrie Cantemir și alții — va lupta cu eroism pentru apărarea independenței și libertății, pentru salvarea ființei sale etnice. De un real folos în această luptă grea împotriva armatelor străine cuceritoare a fost activitatea de informații și de contrainformații. Istoricul militar dintre cele două războaie mondiale, colonel D. I. Georgescu, consideră că, sub domnitorii menționați mai sus, această activitate a fost realizată și dirijată de servicii speciale de informații, care făceau parte din Comandamentul armatei¹.

Marile victorii obținute de ostașii români la Rovine, Tirgoviste, Vaslui și Călugăreni nu ar fi fost posibile fără aportul serviciilor secrete de informații ale vitejilor domnitori români, care le-au furnizat din timp date despre potențialul forțelor inamice sau au contribuit la dezinformarea acestora. „Grăție bunei organizări și întrebuințări judicioase a acestui serviciu, la care se adăuga și calitatea îndăscută a românului de a iscodi, de a scotoi, de a ști și cunoaște totul”, cei doi domnitori, Vlad Tepeș și Ștefan cel Mare, au obținut marile lor succese².

Informarea în acea vreme se realiza prin următoarele mijloace și procedee:

— trimișii în țările și orașele vecine în scopuri de informare permanentă;

— soli sau emisarii când era vorba de o informare anume sau pentru verificarea zvonurilor;

— călăuzele și iscoadele trimise înaintea trupelor invadatoare pentru a culege informații asupra mișcărilor și dispozițiilor acestora;

— interogarea prizonierilor de război sau a unor supuși ai inamicului capturați în mod special;

— agenții trimiși la Constantinopol pentru a culege informații din rîndurile cercurilor conducătoare otomane privind intențiile Porții față de țările române și pentru a contracara unele acțiuni;

— schimb de informații cu țările și orașele vecine, cărora, în schimbul știrilor obținute, li se furnizau altele;

— cercetarea militară, îndeosebi cu prilejul marilor expediții otomane la nord de Dunăre.

În același timp, numeroși creștini din țările balcanice, greci, bulgari, sirbi, albanezi etc., nemaiputînd îndura crunta asuprire otomană, treceau regulat în Muntenia și Moldova, cu care ocazie furnizau domnitorilor români informații despre turci, îndeosebi despre unitățile lor cantonate în cetățile de la Dunăre, iar mulți dintre aceștia s-au înrolat în armata țării române, fiind utilizați chiar în activitatea de informații. De asemenea, populația română care locuia pe ambele maluri ale Dunării, precum și în Dobrogea, a sprijinit pe domnitorii români cu informații de valoare în campaniile ce le-au întreprins împotriva garnizoanelor turcești.

Realizînd o temeinică informare asupra forțelor otomane, conduse de sultanul Balazid, Mircea cel Bătrîn (1386—1418) a reușit să le atragă la Rovine, loc mlaștinos, strîmt, obținînd o strălucită victorie care va contribui la menținerea independenței țării sale timp de mai multe decenii. După căderea sirbilor și a bulgarilor sub jugul Imperiului otoman, Mircea cel Bătrîn și-a sporit vigilența față de acțiunile turcilor, trimițînd la sudul Dunării, sub diverse acoperiri, agenți care să le urmărească organizarea armatei și tactica de luptă, să-l informeze atunci cînd vreo armată inamică s-ar îndrepta asupra hotarelor țării.

Pe baza informațiilor furnizate de agenții săi din afară, Mircea cel Bătrîn și-a permis, după moartea sultanului Balazid, să se amestece în luptele interne din Imperiul otoman, susținînd pe candidații slabi de a deveni sultani, în scopul slăbirii și divizării forțelor acestui imperiu, pentru a îndepărta pericolul cuceririi popoarelor creștine de la nord de Dunăre.

¹ Colonel D. I. Georgescu, *Istoria armatei românești și a războaielor poporului român*, ediția a II-a, București, 1938, capitolul V, pag. 54—55.

² *Ibidem*, pag. 55.

lorga scria în lucrarea sa „Istoria armatei românești” că
pînă atunci nu se întîplase în istoria turcească un act de
îndrăzneala atacului acela împotriva persoanei sultanului
— Nica — căci el a sălta de săr. Vad Dr. u. l.
pînă în cele mai mici amănunte, alcătuirea taberei turcești
și viața ce se ducea înăuntru, numai un fost locutor al sra-
— i. l. u. r. a — s. c. o. r. a. t. a. u. s. a. h. e. a. j. a. c. h. e. și r. a. p.
împărătești, numai acela — scria lorga — putea să cuteze
a încerca o astfel de lovitură și să aibă norocul de a scăpa
cu zile, el și ai lui. Astfel, acea luptă de noapte, cu dată
nehotărîtă, în cuprinsul lagărului turcesc îngrozit, e și unul
din cele mai interesante episoade ale istoriei militare a
osmanilor” 1

1. Activitatea de informații și contra-informații a voievodului Ștefan cel Mare în lupta pentru neamănare (1457-1504)

[illegible]

...moldovean s-au bazat pe luarea în considerare a intereselor
...filiilor celor doi ...

acasta activitate a prea mla lupte de la Baia Mare, de unde
bine 1467, escadronul trimis de Ștefan de Mare în țara
regelei maghiar Matei, Cumanii au sosit al lipsa de apă și
ce domnia a armata țara precum și misiuni în armata
Aldo, bătă a de la Baia — arata că în 1467 D. I. Georgescu
— a fost în zădărnici apărare a med deservit a principiului
sărilor din. În od pe mare în o câmpie la Cămin și
păstrind cea mai mare secret asupra preparatelor adata
a surprins pe adversar*1.

[illegible][illegible]

Românii să primească armata de informație ca vârfurile miltare de oțel și să se rotească cu o cană rece. Prin Mary, tatăl său direct de la pușcă, este vădit Sula și faptul că în vara anului 1476, expediția condusă de marele sultan Mahomed al II-lea în care au călătorit peste 150.000 de oameni turci¹.

Isusochi sau cel puțin persoanele de vârstă înaintată vor merge să viziteze și să ajute cu cele necesare la vecere laș de Moscova. Astfel, în anul 1991, a fost pe carul lui Stelian pentru a depune persoana, mai târziu, pe un caranț un născut pe care l-a întâlnit să se duce la caci s-a pus la cale arestarea sa. Pe bara acosterat înalte

(1) H_2O is a very small molecule and is easily removed from the system.

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

H. M. R. 1951, p. 514.

Stefan cel Mare a avut o rețea sa de surse, organizați de el
și de alții, pentru a afla ce se petrecea în țările vecine.

Prin daruri scumpe, Ștefan a reușit să cîștige încrederea
unor persoane din țările vecine, care se vor împotrivi unei
intrazișuri. Astfel, în anul 1497, Ștefan cel Mare a primit
de la Cazimir al IV-lea, regele polon, o scrisoare în care
se vorbea despre o expediție împotriva Moldovei. Ștefan
a răspuns prin intermediul unor oameni de încredere, că
nu are nimic împotriva ei și că este dispus să-i trimită
multe daruri.¹

Regele polon Ioan Albert, urmașul lui Cazimir al IV-lea,
a primit în mare taină planul expediției pentru ocuparea ei
prin pe căreia Ștefan cel Mare trebuia să-l știe și să se opună
cară nimeni nu putea să-l ajute să facă așa ceva.

Una dintre cele mai ascunse taine ale acestor planuri era
în jurul acestor acțiuni trebuia păstrat secretul. Ștefan
nu putea să-și permită să se fi exclamat:

„Căci dacă se știe că eu am făcut așa ceva, atunci
toată țara mea va fi ocupată de poloni.”

Ștefan cel Mare a avut o rețea sa de surse, organizați de el
și de alții, pentru a afla ce se petrecea în țările vecine.

Prin daruri scumpe, Ștefan a reușit să cîștige încrederea
unor persoane din țările vecine, care se vor împotrivi unei
intrazișuri.

Astfel, în anul 1497, Ștefan cel Mare a primit
de la Cazimir al IV-lea, regele polon, o scrisoare în care
se vorbea despre o expediție împotriva Moldovei.

Ștefan a răspuns prin intermediul unor oameni de încredere,
că nu are nimic împotriva ei și că este dispus să-i trimită
multe daruri.

Regele polon Ioan Albert, urmașul lui Cazimir al IV-lea,
a primit în mare taină planul expediției pentru ocuparea ei
prin pe căreia Ștefan cel Mare trebuia să-l știe și să se opună
cară nimeni nu putea să-l ajute să facă așa ceva.

Una dintre cele mai ascunse taine ale acestor planuri era
în jurul acestor acțiuni trebuia păstrat secretul. Ștefan
nu putea să-și permită să se fi exclamat:

„Căci dacă se știe că eu am făcut așa ceva, atunci
toată țara mea va fi ocupată de poloni.”

Ștefan cel Mare a avut o rețea sa de surse, organizați de el
și de alții, pentru a afla ce se petrecea în țările vecine.

Prin daruri scumpe, Ștefan a reușit să cîștige încrederea
unor persoane din țările vecine, care se vor împotrivi unei
intrazișuri.

Astfel, în anul 1497, Ștefan cel Mare a primit
de la Cazimir al IV-lea, regele polon, o scrisoare în care
se vorbea despre o expediție împotriva Moldovei.

Ștefan a răspuns prin intermediul unor oameni de încredere,
că nu are nimic împotriva ei și că este dispus să-i trimită
multe daruri.

cit mai bine camuflat prin cel fictiv, regele polon a cerut lui
Ștefan cel Mare nu numai liberă trecere, dar și sprijinul
oștii moldovene. În felul acesta, Ioan Albert spera să
adoarmă vigilența domnului moldovean, ale cărui sentimente
împotriva turcilor erau cunoscute.

Disponind de mai multe surse de informare, Ștefan a
fost înștiințat că între cavalerii teutoni circulă cu insistență
zvonul că expediția lui Ioan Albert nu e îndreptată alt
împotriva turcilor, ci urmarea să-l alunge pe el din scaunul
Moldovei și să-l ridice la domnie pe fratele regelui polon¹.

Cu credința secretului operațiilor asigurată, Ioan Albert
a pornit, la 26 iulie 1497, cu oastea sa de 100.000 luptători
spre Moldova. Prin agenți strecurati în rândurile armatei
atacatoare, Ștefan a obținut noi confirmări asupra intențiilor
reale ale regelui polon cit și despre planurile campaniei
militare în fruntea căreia se pusese. După arestarea unei
scări trimise de Ștefan, armata poloneză a început, la 24 sep-
tembrie 1497, asediul Sucevei, însă aceasta, apărată de oas-
tea condusă de Luca Arbore, a rezistat cu succes. Imobilizând
pe inamic în fața unui loc fortificat, tăindu-i legătura cu
centrele de aprovizionare din Polonia și informet la timp de
toate mișcările acestuia, Ștefan cel Mare, întărit cu ajutoa-
rele din partea muntenilor, ungurilor și secuiilor, a înfruntat
armata poloneză, iar în bătălia din Codru Cosminului, din 19
octombrie 1497, l-a dat o lovitură decisivă regelui polon,
Ioan Albert.

Informat asupra unor uneltiri tainice ale boierilor, dom-
nul Ștefan ordonă, în iunie 1504, în fața populației din
cetatea Suceava, că acei candidați susținuți de boieri, care
se vinduseră turcilor și polonezilor, să fie prinși și să li se
tăie capul. Această măsură dovedea fermitatea necunoscutei în
apărarea patriei a voievodului moldovean, care nu a mani-
festat nici o slăbiciune în fața unor boieri ce s-au pus să-l
dădă în vor țării.

Ștefaniță Vodă (1517—1527), unul dintre nepoții lui
Ștefan cel Mare, s-a arătat un bun conducător și organizator
al războaielor din umbră. El a refuzat atunci cînd i s-a cerut
să dea turcilor informații despre mișcările armatei sale.
Cînd solul turc l-a întrebat dacă „omamenii săi umblă prin

¹ Ibidem, pag. 305

dar categoric: - Dar nu umbli ca să spionezi! Nu te
dădea de la seară până dimineață de la interogatoriile
și de la tortura și de la omorârea lui. El era un român adică

... pentru deslucirea...

latitudie lui Noaptea

[Faint handwritten text from the reverse side of the page.]

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

4. Serviciul de informații al domnitorului Mihai Viteazul în lupta pentru apărarea independenței țării și a realizării primei uniuni politice a tuturor românilor.

Strada de la vitoria repartita de poporul pentru a
crestea cea numita la Moara Vitei si pentru a fi
sa de sub comanda noastra si pentru a fi
dintre tarile primum si reuza a primului si
trei tarile reuza a lui vanzator in parte si
si rate de servitute de la moara noastra si
si rate de servitute de la moara noastra si
si rate de servitute de la moara noastra si
si rate de servitute de la moara noastra si

[illegible]

Pe baza analizei unui număr mare de materiale, s-a constatat că în perioada 1944-1945, în România, s-a desfășurat o activitate de propagandă intensă, care a avut ca scop principal să se creeze o imagine falsă despre Uniunea Sovietică și despre războiul civil din România. Activitatea de propagandă a fost desfășurată în mod sistematic și a avut ca rezultat o încredere falsă în puterile armate ale Uniunii Sovietice și în puterile armate ale României. În perioada 1944-1945, în România, s-a desfășurat o activitate de propagandă intensă, care a avut ca scop principal să se creeze o imagine falsă despre Uniunea Sovietică și despre războiul civil din România. Activitatea de propagandă a fost desfășurată în mod sistematic și a avut ca rezultat o încredere falsă în puterile armate ale Uniunii Sovietice și în puterile armate ale României.

Urmasind sa fie cu mai sigur internat M ai a adul
o altor persoane ca itau agenti si au o iteali sa si
prietenii de a venit permanen in imagine pe care
le tra analiza si scule cu scrup ozitate na le de a

[illegible]

Unul din cele mai importante obiective ale strategiei de dezvoltare este creșterea competitivității economice, ceea ce implică investiții semnificative în infrastructură, cercetare și dezvoltare, precum și în educație și formare profesională. Guvernul și sectorul privat lucrează împreună pentru a crea un mediu propice pentru inovație și creștere economică.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Senate, dated January 1, 1877. The letter is signed by Rutherford B. Hayes.

De asemenea, Mihai a implantat agenții săi și în rindul tăto-
rului său, care a rămas în cunoștință despre mișcările
sale. Acest lucru a permis lui Mihai să aibă o idee
clară a activității sale și să poată acționa în timp util.

1. În urma unei intervenții a comitetului de
 2. așezare, s-a decis să se facă o vizită de
 3. studiu în România, în scopul de a cunoaște
 4. mai bine situația din țară și de a stabili
 5. măsurile necesare pentru îmbunătățirea
 6. situației economice și sociale. Vizita va
 7. fi condusă de către un membru al
 8. comitetului, însoțit de un reprezentant
 9. al administrației locale. Scopul vizitei
 10. este de a stabili contacte cu autoritățile
 11. locale și de a discuta problemele
 12. economice și sociale care țin de interesul
 13. comun. Vizita va dura aproximativ o
 14. săptămână și va fi urmată de o sesiune
 15. de lucru pentru elaborarea unui plan de
 16. acțiune.

— a Transilvaniei, din S. Măghevi.

1. Căci, în primul rând, trebuie să se înțeleasă că, în general, nu este posibil să se realizeze o evaluare obiectivă și imparțială a activității unei persoane sau a unei organizații. Acest lucru se datorează faptului că fiecare dintre noi are o anumită perspectivă asupra lumii și a oamenilor, ceea ce poate influența rezultatul evaluării.

[illegible]

13. The following table shows the number of people who attended the concert in each of the five years from 1990 to 1994.

afectarea divergențelor dintre el și generalul Basta, ce manifesta învârtire ale de achiare și comandă (1901)

În urma instrucţiunii primite prin adev. nr. 1000/10.08.1968 a Prea. Episcopiei Iaşului în mod mîscuţ, la 8 august 1968, pe la ora 14.00, de la Arhiepiscopul Iaşului, a fost trimisă o delegaţie de 3 persoane să se dea seama de starea de fapt în cadrul parohiei, în vederea luării de măsuri necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor de serviciu.

[illegible]

...pentru libertate, unitate și
...
...

[illegible]

1. D. Lopez et al. 1996: 144.

1. D. L. ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

5 Acțiunile de informații ale domnitorilor Matei Basarab, Vasile Lupu, Șerban Cantacuzino și Constantin Brîncoveanu în lupta pentru consolidarea autonomiei interne a Țării Românești și Moldovei

După înăbușirea temporară a marelui act istoric realizat de voievodul Mihai, a avut loc revenirea dominației otomane asupra celor trei țări românești, dar nu cu aceeași intensitate. În secolul al XVII-lea autonomia internă a țării s-a consolidat, iar numeroși domnitori au ridicat steagul luptei pentru neam și unitate.

Tradițiile în arta informațiilor au fost continuate de către voievozii Matei Basarab, Vasile Lupu, Gheorghe Ștefan, Mihnea al III-lea, Șerban Cantacuzino, Constantin Brîncoveanu, Dimitrie Cantemir și alții, care în anii grei ai dominației otomane au acordat un rol important organizării activității secrete pe frontul războiului nevăzut.

Un bun serviciu de informații a fost realizat de către domnul muntean Matei Basarab (1632—1634), care și-a dispus agenții în sud de Dunăre, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor de unde ostent mercenari de origine balcanică de călugări sârbi și bulgari ce veneau în Țara Românească după ajutoare și de negustorii greci. De asemenea, prin intermediul agenților săi aflați în apropierea sprijinului pe care populația din sudul Dunării putea să-i dea atunci când va fi reluată lupta antiotomană.

La rândul său, domnul Moldovei, Vasile Lupu (1634—1653), care s-a remarcat în lupta pentru apărarea țării, a avut o activitate de informații foarte intensă. El a dispus agenții în toate părțile țării și în străinătate, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine. Vasile Lupu a avut o activitate de informații foarte intensă, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine.

Domnul Moldovei, Gheorghe Ștefan (1653—1658), care a avut o activitate de informații foarte intensă, a dispus agenții în toate părțile țării și în străinătate, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine.

În perioada domniei lui Șerban Cantacuzino (1678—1688), s-a realizat o activitate de informații foarte intensă, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine.

Domnul muntean Șerban Cantacuzino (1678—1688), silit să participe, în anul 1683, la asediul Vienei în tabăra turcească, cu o oaste de 4000 de oameni, a ajutat pe austrieci, informându-i de forțele și mișcările turcilor. Pentru ajutorul primit din partea românilor, prin informațiile transmise, generalul austriac Wallenstein l-a mulțumit lui Șerban Cantacuzino, dar habsburgii nu au fost recunoscători pentru acest sprijin.

Șerban Cantacuzino a avut o activitate de informații foarte intensă, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine.

Șerban Cantacuzino a avut o activitate de informații foarte intensă, fiind încontinuu informat despre activitățile turcilor și ale altor state. De asemenea, el a avut o activitate de informații în legătură cu evenimentele din țara noastră și în țările vecine.

În activitatea diplomatică, care s-a desfășurat și în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea în strînsă colaborare cu cea secretă, de pe frontul războiului din umbră s-au afirmat alături de domnitori, figuri proeminente, care au dus faima artei informațiilor românești peste hotare, fiind solicitate să lucreze pe acest țărîm în Rusia țaristă. Printre aceștia și-au înscris numele spătarul Nicolae Mălescu și transilvăneanu, David Corbă.

Spătarul Nicolae Mălescu (1636—1708) a fost unul dintre personajele cele mai active ale vremii, care s-a relevat atât în culisele artei diplomatice, cât și în domeniul activității secrete. El s-a aflat, timp de 37 de ani, în slujba diplomației ruse, îndeplinind misiuni de mare importanță peste hotare. Astfel, el a fost desemnat pentru o misiune diplomatică în

China, acțiune de o amploare cu totul neobișnuită, ce s-a proiectat pentru anii 1675—1676.

Datorită istezimii sale de militar, diplomat, geograf și literat, spătarul Nicolae Milescu și-a îndeplinit misiunea în condiții ireproșabile, ajungând cu bine la Pekin. La reîntoarcere el a adus informații de o valoare inestimabilă despre îndepărtata Chină și despre locurile mai puțin cunoscute în acea vreme ale Siberiei.

Cele trei lucrări ale lui Mălescu — „Descrierea Chinei”, „Itinerariul siberian” și „Statutul Spisok” — cuprind întreaga activitate de informare depusă în favoarea țării lui Rusiei asupra realităților chineze pe care el a deslășurat-o, de la observații personale (descrieri, date, hărți etc.) pînă la culese culese din relatările altora, orale sau scrise.

Într-unul din serbenii Cantacuzino la tronul țării Românești, domnul Constantin Brîncoveanu (1688—1714), s-a dovedit și el un iscusit meșter în arta informațiilor. Aceasta va avea un rol important în dirijarea și orientarea politicii externe a țării în acele vremuri grele când, pe lângă suzeranitatea otomană, poporul român avea de înfruntat expansiunea Imperiului habsburgic care, în urma păcii de la Karlowitz (1699) va anexa Transilvania și ulterior (1718) Banatul, iar pentru timp de 20 de ani și Oltenia.

Prin mai multe surse și canale, serviciul secret muntean intrase în posesia unor date privind intențiile de anexare și catolicizare a Țării Românești din partea aceluiași rege al Ungariei. Într-o scrisoare adresată la 15 octombrie 1600, la Viena, către papa Gregor al XV-lea, regele Ferdinand al II-lea al Ungariei spunea: „Nu avem nici o încredere în el [regele polon] și am avut deosebită grijă să nu și ne rugăm lui Dumnezeu ca să nu avem niciodată a face cu el din nou”¹.

Indemnati de către boierii Cantacuzini, domni

În 1701, printr-un act al țarului Petru I, se recunoșteau meritele lui Brîncoveanu în ce privește transmiterea informațiilor și i se asigura, la nevoie, dreptul de azil în Rusia pentru el și pentru Cantacuzini. Aceasta însemna că între serviciile de informații ale Țării Românești și Rusiei se stabiliu o colaborare. Pe lângă aceasta, țarul Petru I, planurilor și intențiilor ascunse ale Imperiului otoman și mai ales ale Austriei, noua pretendenta la un loc sub soare în areopagul marilor puteri europene.

În anul 1702, a fost trimis la Moscova braşoveanul David Corbea, un diplomat inteligent şi abil, omul de încredere a lui Carol al II-lea. Acesta a reuşit să obţină de la împăratul rus un ajutor financiar şi militar pentru lupta împotriva turcilor, sub egida Rusiei.

David Corbea a fost consultat de țarul Petru I în chestiunile dunărene și turcești și, la cererea stăruitoare a țarului a fost încadrat în diplomația Rusiei țariste.

Deoarece în România nu s-a stat încă în această privință, așadar, pentru a determina actualitatea prezentei marilor corporații se folosesc datele referitoare la numărul de angajați în industria chimică, la fabricarea energiei electrice, la construcții, la comerț, la transporturi, la comunicații etc., precum și la dezvoltarea științei și tehnicii, fiind înțeles că aceste activități sunt cele care pot să ducă la dezvoltarea diversă a societății noastre, de la fabricarea energiei electrice până la dezvoltarea științei și tehnicii, de la comerț la transporturi, de la construcții la comunicații etc. Aceste activități sunt cele care pot să ducă la dezvoltarea diversă a societății noastre, de la fabricarea energiei electrice până la dezvoltarea științei și tehnicii, de la comerț la transporturi, de la construcții la comunicații etc.

În timpul comemorării s-a dezvoltat într-o măsură
evenimentele se desfășurau în jurul a două puncte principale: arta și literatura.
Totuși, în ziua următoare se făcea o vizită la Muzeul de Istorie și
Literatură, unde s-au văzut și au auzit de la Curtea de Justiție
regulile de muncă și de importanța deosebită a învățării.
Văzând a încredințarea celor învățați în această viață, în Serbia
Căpitanul a avut o discuție cu alții și a vădit că au fost cu

...si, iar in 1707 l-a modificat, nemaiavind siguranța păstrării secretului.

Creându-și un adevărat serviciu de informații, Constantin Brincoveanu a stabilit raporturi de colaborare cu serviciile secrete ale Imperiului habsburgic, Rusiei țariste, Angliei și chiar ale Imperiului otoman, usurînd trecerea corespondenței diplomatice prin teritoriul Țării Românești de către agenții acestora, de la Constantinopol la Viena sau la Moscova. Totodată, atât Constantin Brincoveanu cîl și stolnicul Constantin Cantacuzino sau marele spătar Mihai Cantacuzino au putut să transmită scrisori personale, care erau de fapt rapoarte informative, la Viena, Moscova sau Constantinopol.

Prin capuchehaia (reprezentantul domnului pe limbă Poartă — n.n.) de la Constantinopol, prin legăturile ce le avea cu diverse pașale de la Silistra, Nicupole sau Vidin ori prin satahori și cărauși ce mergeau la cetățile turcești, Curtea de la București era bine informată cu privire la evoluția conjuncturii politice și militare din Peninsula Balcanică. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

Conjunctura politică și militară din Peninsula Balcanică, procurate de Curtea de la București, au fost transmise și către dispoziția Transilvaniei, iar o parte din aceste informații au fost transmise și către Curtea de la Viena. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

În ce privește relațiile cu Rusia țaristă, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Moscova în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție rusă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

În ceea ce privește relațiile cu Anglia, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Londra în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție engleză în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

la Constantinopol regea polon, Kinsky, căruia i-a scris o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție polonă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

Reșcindu-și relațiile cu Rusia țaristă, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Moscova în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție rusă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

După victoria țarului Petru I. în bătălia de la Poltava (1709), împotriva suveranilor turci, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Moscova în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție rusă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

În ceea ce privește relațiile cu Rusia țaristă, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Moscova în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție rusă în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

În ceea ce privește relațiile cu Anglia, Constantin Brincoveanu a trimis o scrisoare la Londra în aprilie 1693, în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție engleză în țară. În perioada aprilie—mai 1693, Brincoveanu a informat Curtea de la Viena prin intermediul Vicelegatului austriac în București, căruia i-a trimis o scrisoare în care i-a prezentat situația din țară și i-a cerut să interzică orice acțiune care ar fi putut duce la o intervenție austriacă în țară.

* Ștefan Ionescu, Panait I. Panait, op. cit., pag. 402.

...tate cu țara Românească și
...per tu apărarea franceză, care avea
...necesare realizării planurilor
...de perspectivă ale lui Napoleon.

...Napoleon.
 ...a Constantinopol, a
 ...la Carnacian al Jar i Roma
 ...a privire la legatarie
 ...Anadara i ...
 ...al ...
 ...a ...
 ...a revocat hait-
 ...

[illegible]

Fără a pierde timp, abilul domn a trimis avertismentelor
agenților săi din toate părțile să se țină pe deplin la
cursul care le-a fost dat. El a ordonat să se facă
toate descoperirile posibile și să se ia toate măsurile
necesare pentru a preveni orice atac. El a ordonat
să se facă toate aranjamentele necesare pentru a
asigura securitatea și siguranța tuturor cetățenilor
și să se ia toate măsurile necesare pentru a
asigura securitatea și siguranța tuturor cetățenilor.

[illegible]

tradit. ... base

de panduri, care au luptat alături de armatele ruse împotriva hârcior. Era vorba de un război — războiul de panduri — care a slăbit o dată de la începutul anului 1917.

[illegible]

**Contribuția activității de informații și contrainformații
în perioada anilor 1821—1875
la întărirea autonomiei interne
și la crearea premiselor necesare
dobândirii independenței depline a României**

**1. Serviciul de informații al oastei pandurilor Complotul
eteric împotriva lui Tudor.**

Revoluția de la 1821, condusă de Tudor Vladimirescu, a marcat prima activitate de informații și contrainformații în România. În cadrul stăruirii lui Tudor Vladimirescu asupra activității de informații și contrainformații, trebuie să se țină seama de faptul că, în perioada respectivă, activitatea de informații și contrainformații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații. Astfel, activitatea de informații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații. Astfel, activitatea de informații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații.

Prin strategia și tactica aplicată în lupta împotriva oastei lui Tudor a prezentat toate caracteristicile unei armate organizate în a războiului de informații și contrainformații. Astfel, activitatea de informații și contrainformații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații. Astfel, activitatea de informații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații.

În vederea realizării scopului său, Tudor Vladimirescu a intrat în legături secrete cu conducătorii eterici și cu arnăuții de arnăuți. Astfel, activitatea de informații și contrainformații era înțeleasă în sensul larg al termenului, incluzând atât activitatea de informații, cât și activitatea de contrainformații.

Mașonist și Bimbașa Sava. Aceste legături s-au amplificat după citirea Proclamației de la Pașcu la 23 februarie 1821 și în timpul instruirii oastei parșiene la Jilava. Tudor Vladimirescu se întâlnea noaptea în taină la colțuri cu lordache Dumprădu.

Dezavuarea de către țarul Rusiei a celor două mișcări și însărcinarea sa de către Congresul Sintei Alianțe de la Laibach (Lubiana) pentru a restabili „ordinea” în Principate, comportarea lui Alexandru Ipsilanti față de poporul român și, mai ales, încercarea de a-i ademeni, prin agenți săi secreți, oastea pandurilor și arnăuții au nemulțumit pe Tudor și l-au determinat să-și reconsidere colaborarea secretă cu eteriștii.

În dorința de a preveni intervenția armatelor turcești la nord de Dunăre și ocuparea Țării Românești de către Poartă Tudor Vladimirescu a intrat în legături secrete cu diferite căpetenii otomane. În acest scop, el a angajat o corespondență secretă cu pașa de Silistra și a trimis în misiuni de informare la sud de Dunăre oameni de încredere ai săi, printre care și pe Iancu Jianu. La scurt timp după sosirea pandurilor la București, Tudor a primit o scrisoare tainică a pașei din Gurgiu, care-i comunica „că turcii nădăjduesc în credința și cooperarea lui pentru a ține oastea eterică din Țara Românească și să-l înștiințe că turcii vor veni în București, și, dacă el va conlucra cu Poarta și nu o va trăda, sultanul îl va face chiar domn peste acest principat”¹.

Tudor Vladimirescu fiind bine informat de intențiile lui Ipsilanti, nu s-a grăbit să-l viziteze după ce eteriștii au intrat în Capitală. De-abia după 6 zile s-a întâlnit cu acesta, la Colentina. Știind că eteriștii vor atenți la securitatea persoanei sale, și-a luat severe măsuri de pază și și-a angajat o oaste de eterici, alături de care venea și corpul Ilarion, de 4 polcovnici și de circa 50 de panduri. La rândul său, Ipsilanti a sosit la locul întâlnirii însoțit de o escortă bine înarmată. Cu prilejul întâlnirii, C. Duca, unul dintre gherarii eterici, a războiului, a atacat pe Tudor cu un corp de oameni aleși, dar Ipsilanti s-a opus acestei acțiuni.

Deși era informat asupra uneltirilor subversive ale eteriștilor, Tudor a refuzat să depună armele în mâinile turcilor.

¹ Academician Andrei Oilescu, Tudor Vladimirescu, 1821, Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., București (1971) pag. 180—181.

Elemente cunoscute ale revoluției, în frunte cu N. Filipescu, au început să organizeze garda națională ca formă de apărare pentru menținerea ordinii interioare din mediul urban și rural și ca o putere de armă în mână revoluției. Scopul era de a garanta libertatea publică și proclamarea republicii de a izbăvi țara de tranșee și tranșee, de a asigura marea și libertatea și de a vedea la apărarea țării. Pentru a face acest lucru, au început să organizeze garda națională. O altă misiune a revoluției a fost să asigure libertatea și apărarea hotarelor și independența țării. Într-un anumit fel, garda națională a fost creată ca o forță de apărare internă și externă. Pentru a face acest lucru, au început să organizeze garda națională. O altă misiune a revoluției a fost să asigure libertatea și apărarea hotarelor și independența țării. Într-un anumit fel, garda națională a fost creată ca o forță de apărare internă și externă.

La 11 iunie 1848 s-a publicat în ziarul "Zorile" un articol în care se vorbea despre garda națională. Acesta a fost scris de un grup de revoluționari care au început să organizeze garda națională. Scopul era de a garanta libertatea publică și proclamarea republicii de a izbăvi țara de tranșee și tranșee, de a asigura marea și libertatea și de a vedea la apărarea țării. Pentru a face acest lucru, au început să organizeze garda națională. O altă misiune a revoluției a fost să asigure libertatea și apărarea hotarelor și independența țării. Într-un anumit fel, garda națională a fost creată ca o forță de apărare internă și externă.

Cu prilejul marșului popular din 15 iunie 1848 de pe Cîmpia Filaretului, denumită de atunci Cîmpia Libertății, s-a organizat garda națională. Scopul era de a garanta libertatea publică și proclamarea republicii de a izbăvi țara de tranșee și tranșee, de a asigura marea și libertatea și de a vedea la apărarea țării. Pentru a face acest lucru, au început să organizeze garda națională. O altă misiune a revoluției a fost să asigure libertatea și apărarea hotarelor și independența țării. Într-un anumit fel, garda națională a fost creată ca o forță de apărare internă și externă.

Nu s-a putut organiza garda națională în toate județele țării. În unele județe, garda națională a fost organizată, dar în altele nu. Acest lucru s-a datorat faptului că în unele județe nu erau suficiente forțe revoluționare pentru a organiza garda națională. În unele județe, garda națională a fost organizată, dar în altele nu. Acest lucru s-a datorat faptului că în unele județe nu erau suficiente forțe revoluționare pentru a organiza garda națională.

¹ "Zorile", 11 iunie 1848, în: "Istoria României", vol. 10, pag. 123.
² Ibidem, pag. 124.
³ Documente privind revoluția din 1848, în: "Istoria României", vol. 10, pag. 376-378.

⁴ "Zorile", 11 iunie 1848, în: "Istoria României", vol. 10, pag. 123.
⁵ Ibidem, pag. 124.
⁶ Documente privind revoluția din 1848, în: "Istoria României", vol. 10, pag. 376-378.

Garda națională a capitalei, al cărei locțiitor de comandant era poetul și stăpînul Aristia, exercita un control strict prin marea de pază și prin mai ales noaptea.

În noaptea de 11 iunie 1848, garda națională a capitalei a fost organizată. Scopul era de a garanta libertatea publică și proclamarea republicii de a izbăvi țara de tranșee și tranșee, de a asigura marea și libertatea și de a vedea la apărarea țării. Pentru a face acest lucru, au început să organizeze garda națională. O altă misiune a revoluției a fost să asigure libertatea și apărarea hotarelor și independența țării. Într-un anumit fel, garda națională a fost creată ca o forță de apărare internă și externă.

O expresie a creșterii rolului gardii naționale în apărarea revoluției a fost înlocuirea comandantului de gardă națională din Capitală. Acest lucru s-a datorat faptului că în unele județe nu erau suficiente forțe revoluționare pentru a organiza garda națională. În unele județe, garda națională a fost organizată, dar în altele nu. Acest lucru s-a datorat faptului că în unele județe nu erau suficiente forțe revoluționare pentru a organiza garda națională.

Pe măsură ce revoluția se adâncea, garda națională, în cadrul sarcinii de asigurare a ordinii interioare, se ocupau tot mai mult de prevenirea și lichidarea acțiunilor subversive ale reacțiunii. În acest scop, ele au fost reînălinate după acțiunea contrarevoluționară din 29 iunie, în vederea apărării cuceririlor revoluției.

Diad dovadă de vigilență, garda națională din Capitală și din reședințele județelor țării au reușit să descopere multe din uneltirile elementelor dușmănoase, contribuind astfel la anihilarea lor. La Cernăți, membrii gardii au surprins un complot împotriva revoluției, a cărui demascare a dus la lichidarea lui în lasă. Iar la Rimnicu Sărat au concurat la identificarea și arestarea unui reprezentant al domnitorului Mihail Sturdza, trimis cu planuri contrarevoluționare către Suleiman Pașa.

Că o expresie a încrederii tot mai mari ce se conferea noilor organisme în apărarea revoluției, garda națională din București i s-a acordat dreptul de a cenzura corespondența secretă în oraș, în special pe cea din cursul nopții. Totodată membrii gardii au participat la paza palatului guvernamental în numeroase orașe din țară, cum a fost la Brăila și la

„Iarnă Românești”¹, într-o scrisoare trimisă de D. V. la
de la ... se recomandă menținerea
ceze cu unirea așa cum au făcut ...

[illegible]

Deputatul Partidului

Deputatul Partidului Național, intrând într-o

...holărite în sece
...Elective, în zina de
...Partidul Național

121

servatori. Prin consensul lor din București s-a hotărât să se facă
tânărle spre cerșugii. Auzind că țara a rămas în stare de
mărgine are desigurarea și plămădită în afară de țara
Moldovei cu țara Românească.

In perioada lunara pînă la 1 ianuarie 1959, unioniștii au deținut cu mult
mai puțin decât s-ar fi meritat în raport cu sarcinile încredințate.
Acum trebuie să se repereze căile pentru stabilirea unei noi

[illegible]

deosebi.

Într-o scrisoare adresată la 15 octombrie 1944, la
Stalin, el (Micaela) scria că, în urma
trădărilor lui, a rămas în viață doar el și
sora sa, și că, în urma propriilor sale
decizii, a murit o parte din ei. Alții erau
cu el în închisoare, dar ei erau în regulă și nu
fuseser răniți. Așa că el și sora sa erau
destinată să fie eliberată și să se întoarcă în țară
cu propriile lor mijloace, dar să nu se
declinare a Româniilor.

5. Serviciul de informații al domnitorului Alexandru Iancu. Căruia în lupta cu forțele reacționare interne și externe, pentru consolidarea autonomiei țării și pregătirea condițiilor necesare dobândirii neamănării.

Prin firmarea statutului național românesc în război, în
s-au creat condiții și teren pentru accelerarea dezvoltării
relațiilor de producție apăsătoare a progresului economic
și social și pentru modernizarea aparatului de stat.

Publica, Bucuresti, 1975, pag. 33.

În acest context se înscrie, pe linia organizării a dr. ...
 ...judecării cu inst. ...
 ...acțiunea de unificare ...
 ...a celorlalte organe de ordine și ...
 ...domnului, Comisia centrală de la Iași ...
 ...de lege pentru unificarea autorității p ...
 ...urmat de K ...
 ...a respecta legile țării. „Recomand cu ...
 ...ata ei într-un ordin către pre ...
 ...ertăților celeștenești.
 ...constitucional. Nici un agent ...
 ...invet a intra în domiciliul ...
 ...persoană fără mandat în scri ...
 ...luta”. Pe de altă parte, aparatul polițienesc s-a dezvoltat
 prin înființarea unor noi sectoare și prin instituirea poliției
 comunale.

În anul 1862, domnitorul Alexandru ...
 ...inspecție Prefecturii poli ...
 ...de informații ...
 ...și ale ...
 ...man, s-au acordat
 ...trăies de stat nu numai
 ...separat de
 ...care s-a fost de un ...
 ...reacționare din
 ...planurilor politice

N. Turcu, ...
 1 Vasile V. ...
 2 Constantin C. ...
 3 ...

Domnia lui Cuza a continuat pe linia liberalizării ...
 ...area tuturor pe ...
 ...se ...
 ...de ...
 ...a ...
 ...ceptarea ...
 ...ridicarea ...
 ...statelor, iar noile mijloace de transport
 pe bază abstrusă ...
 ...

...coltare a popoa ...
 ...europene, ...
 ...abuz ...
 ...s-a introdus ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

De asemenea, ...
 ...existen ...
 ...unor interese străine, domnul Alexandru ...
 ...

Deși ...
 ...pe tot timpul domniei lui
 ...
 ...
 ...

Grat ...
 ...pe Cuza. ...

stat se poate întru o soluție determinată pentru a se evita
și destăinuri și mai ales îmbogățindu-se în viața
culturală. De pildă, întrucât în România erau cunoscute
și se puteau folosi chiar în zilele noastre, cum

[illegible]

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

Un moment care a reliefat calitățile domnitorului Cuxa
 a fost în 1812, când la înălțarea la tron a lui Alexandru I
 de Rusia, a fost ales în calitate de gospodar al Țării Moldovei
 în anul 1812, după moartea lui Ștefan Ștefănescu.

În timp ce țările și Vistița, pe baza autorizației în-
dată de agenții lor să treacă prin armata din arată
corvora de sub care cu arme și muniții de tragere, în
1944, protestau emigranți pe strada Cămină, Cămină și în
țara lor, a călă a simolat la început ipoteza apoi a as-
pirat să va treacă în țară. Eu as fost printre cele mai
măreștore și m. d. au ajuns a destinație în a. d.

Luup, Luza a lui, conform înțelegerii secrete
a convingutului de arme și munici, pentru a preveni

Artunile inițiale de opoziția unui grup de români de la diverse căi de serviciul de informații al domnitorului Cuza. În urma respingerii de către opoziție a proiectului de lege privind organizarea și funcționarea administrației locale, care a fost respinsă de către majoritatea a poporului român la răspuns.

Într-o vârstă înaintată și cu oarecare experiență administrativă, el a fost numit în funcția de director al serviciului de ordine și siguranță publică. În această calitate, el a avut o contribuție importantă la menținerea ordinii și siguranței publice în țară. El a fost unul dintre cei care au pus în aplicare măsurile necesare pentru a preveni și a combate crimele și infracțiunile. El a fost unul dintre cei care au organizat și condus misiunile de ordine și siguranță publică în zonele de frontieră și în zonele de conflict. El a fost unul dintre cei care au contribuit la dezvoltarea serviciului de ordine și siguranță publică în România. El a fost unul dintre cei care au fost recunoscuți pentru meritele sale în domeniul ordinii și siguranței publice. El a fost unul dintre cei care au lăsat o moștenire importantă pentru țara noastră.

Dorobanții și călăreții mai erau întrebuințați și pentru asigurarea pazei și ordinii cu prilejul deplasărilor înarmate.

Activitatea informativă în timpul crizei orientale din anii 1875—1876

Redeschiderea chestinilor orientale prin izbucnirea războiului ruso-turc în 1877-78 și a celui bulgaro-turc în aprilie 1876, va face ca în anul 1879-80 să se realizeze o scădere de 10% față de anul 1877-78.

[illegible]

În același timp, s-a amplificat a tendința de înfrățire
pentru a stabili prietenii cu toate țările din jurul nostru
pentru a crește și mai mult prietenia cu toate țările din jurul
nostru. Într-o țară prietenă a noastră, de exemplu, România a
fost o țară prietenă a noastră. Într-o țară prietenă a noastră
română, aș zice, este țara în care au stat informanți guvernului
nostru. Aș zice, de fapt, a populației românești și a tuturor
cu aceste evenimente.

Apelu de chemare a instanței de judecată a fost depus la 14 martie 1966 urmând ca în

¹ *Ibidem*, pp. 187-188.

² *Ibidem*, par. 215.

mații. Parasola nigra este aproape generația de
maii care prin compari de volutari vulturi din croana aș
lăsa a purta alinașe pare a nu mai fi stăpîn pe situație
și prăvălile sale slabe. Parasola nu mai are decât tîm
bure, nu se poate de înălțare și nu se poate de înălțare.

[illegible]

* Let's go back to the party!

4. *Interpretation* – The χ^2 test is valid

[illegible]

1. a este locuitor al unei zone aflat pe o cale
comercială. În trecut, zona era parcurută de călători
în căruțe. În prezent, în zona aceasta sunt
multe magazine mici, bănci, restaurante, hoteluri
etc. Așa că zona este foarte aglomerată.

It was a very good day.

mate pe teritoriul său. Aceste măsuri au avut însă un caracter formal, pentru a respinge acuzațiile ce s-ar fi adus la țara roman de către Puterile Garante. La vară au reușit să formeze o armată din Gărzile vâșe din țara noastră, dar această armată de bășești nu a putut să realizeze nimic în luptă cu armata turcă.

În același timp, serviciile de informații și de contrainformații românești, din cadrul armatei a 1-a, au început să lucreze în colaborare cu agenții serviciilor de informații ale puterilor europene, în special pe teritoriul patriei noastre. Într-o surprinzătoare umbră acțiunile de luptă ale armatei noastre, au apărut de informații, marile puteri europene, în special Austria și Austro-Ungaria, nu a dat încă o dată răstăpânirea în război, ci a rămas în poziția de așteptare, întrucât pe lângă faptul că în Balcani a izbucnit războiul, în același timp...

În 1876, după ce în țara noastră au izbucnit războaiele populare, a avut loc o revoluție în Balcani, care a dus la căderea din tron a Sultanei Mahmed al II-lea. În urma revoluției, a fost înființat un guvern provizoriu, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi. În același timp, a avut loc o mișcare de independență în Serbia, care a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi.

În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi. În același timp, a avut loc o mișcare de independență în Serbia, care a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi.

Indem. par. 11

detașament de 175 de voluntari bulgari, și să debarce a doua zi pe malul drept al Dunării, între Rahova și Lom-Falanca. Neștiind de populația la ală țară, care mărețurile la care se dedau basibuzurii turci, detașamentul lui Hristo Botev, după o luptă eroică, a fost lichidat.

Comportarea României cu prilejul războaielor antitotomane a dus la izbucnirea războaielor antitotomane. În acest sens, Emil T. Ghica, șeful agenției române de informații, a scris în 1876 pe Mihail Kogălniceanu, că România nu a putut să participe la războiul antitotoman, deoarece a fost ocupată de războiul dintre România și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi.

În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi. În același timp, a avut loc o mișcare de independență în Serbia, care a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi.

Creșterea imperiului otoman, în urma izbucnirii luptelor în țările de pe malul drept al Dunării, Serbia, urmată și de Muntenegru, a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia.

Serbia, care a fost pe atunci o țară mică, a avut o mișcare de independență, care a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi. În același timp, a avut loc o mișcare de independență în Serbia, care a dus la izbucnirea războiului dintre Serbia și Turcia. În urma acestor evenimente, Puterile Garante au intervenit în Balcani, pentru a pune capăt războiului și pentru a restabili ordinea. În urma intervenției, a fost înființat un guvern provizoriu în România, care a început să lucreze pentru realizarea unei constituții noi.

Indem. par. 11

La 23 Iulie 1866, agentul român de la Constantinopol, generalul Ghica, trimis la București o notă la care guvernul român era invitat să acorde ca un semn de atitudine interioară, ca o dovadă de atitudine pozitivă, teritoriul său pentru a pătrunde în Serbia și ca o dovadă, în consecință măsurile pe care guvernul român le lua.

În răspuns la această notă, guvernul român a scris că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român.

La lașă acestor acuzații, generalul Ghica a fost trimis de guvernul român să intervină la Poarta pentru a-l convinge să acorde precum cererile guvernului român. Într-o scrisoare adresată la Poartă, generalul Ghica a spus că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român. El a spus că el va lua în considerare cererile guvernului român și că el va lua în considerare cererile guvernului român.

Porcând de la prudența guvernului otoman era dezorientat de noua situație, Mihail Kogălniceanu a trimis la Poartă o notă în lungă memorie în care el a spus că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român. El a spus că el va lua în considerare cererile guvernului român și că el va lua în considerare cererile guvernului român.

Ibidem, pag. 202-203
Ibidem, pag. 203-204

reunirea sa parăpăsiu român și abținerea consilierilor săi de a se amestera în afaceri private pe terenul de strălucire fixarea granițelor între România și Serbia în dreptul Dunării pe la vechea brațului principal al acestui fluviu.

Notă se făcea în amenințarea că dacă revendicările de pământ și teritoriu nu vor fi soluționate în termen de șase luni, atunci guvernul român va declara războiul și va revendica teritoriul său ostilitate revendicările române vor fi considerate ca o dovadă de atitudine pozitivă.

Guvernul român a spus că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român. El a spus că el va lua în considerare cererile guvernului român și că el va lua în considerare cererile guvernului român.

Guvernul român a spus că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român. El a spus că el va lua în considerare cererile guvernului român și că el va lua în considerare cererile guvernului român.

Pentru a stabili granițele pe Dunăre, guvernul român a spus că el nu poate să acorde teritoriul ca un semn de atitudine pozitivă, dar că el va lua în considerare cererile guvernului român.

¹ *Ibidem*, pag. 193-194
² *Ibidem*, pag. 203
³ *Ibidem*, pag. 287

[illegible]

Si informațiile despre turci n-au întârziat să ajungă la M. I., întrucât, după cum se știe, acesta este un element foarte activ și bine informat.

Auștroungaria și Rusia — prohibind

române. Poziția Austro-Ungariei însă nu a fost întotdeauna favorabilă intereselor naționale ale poporului român, supraviețuind prin agenții săi secreți pregătirile militare ale armatei române și creind greutăți serioase în livrarea unor comenzi de arme și muniții.

Continuând pe acordul secret al celor două mari puteri, Mihail Kogălniceanu, nemulțumit că Poarta refuza satisfacerea celor șapte revendicări formulate de el, în nota din 16/28 iunie 1876, a căutat să împingă România în război.

Pentru a pregăti terenul în această direcție, el a trimis la 20 iulie/1 august 1876, agenților diplomatici români de prință Puterile Garante o nouă notă în care a acuzat Turcia de crime savârșite în Balcani și declara că „armata română treazăta sub jugul disciplinei, doritoare să ia parte la luptă...”¹.

La 24 iulie 5 august 1876, Kogălniceanu a trimis agenților diplomatici români de peste hotare o notă și mai categorică în care arăta că opinia publică din țară va sili guvernul să renunțe la neputinătate și să intre în războiul anti-otoman, și îi invita totodată pe aceștia să convingă marile puteri să soluționeze cât mai repede cele șapte revendicări. Demisia sa din guvern a pus însă capăt acestei cereri pentru recunoașterea de fapt a independenței României.

Titularul Ministerului Afacerilor Străine în guvernul liberal prezidat de Ion Brătianu, fracționistul Nae Ionescu, a părăsit politica externă tot mai îndrăzneată a lui Kogălniceanu, devenind partizan hotărât al respectării cu strictețe a neutralității României. La cererea lui Giers ca „guvernul român să închidă ochii”² în privința transportului de arme și muniții din Rusia în Serbia, s-a răspuns negativ, admițându-se numai trecerea liberă a voluntarilor ruși cu armamentul cu-l aveau în dotare.

Cu toate acestea, nu Nae Ionescu era acela care impunea tonul în orientarea politicii externe a României. Acțiunile sale erau contrazise de însuși primul ministru al țării, Ion C. Brătianu, care, fără știrea sa, a luat măsuri pentru a pune pe seama externei a României a ceea ce avea să se întâmple în Austro-Ungarie, despre care presupunea că s-a adunat în Reichstadt. Când Francisc-Iosif a făcut o vizită la Sibiu,

Agentul roman de la Viena informa conducerea Ministerului Afacerilor Străine de la București despre discuția purtată cu ambasadorul turc din Austro-Ungaria, din care rezultă că, în urma Conferinței de la Constantinopol, Poarta nu are de gând să acorde independența deplină României.

Din nou, la 5/17 noiembrie 1876, Nae Ionescu, ministru de externe, cerea agenților săi diplomați în străinătate să soneze guvernele Puterilor Garante în legătură cu ceea ce s-ar putea întâmpla cu neutralitatea României în cazul izbucnirii războiului dintre Rusia și Turcia.

Paralel cu acțiunile ministrului său de externe, primul ministru Ion C. Brătianu a început tratative secrete cu guvernul rus în vederea unor acțiuni comune împotriva Turciei. O condiție deosebită trebuia acordată de către guvernul român asigurării secretului tratativelor începute cu Rusia, pentru ca puterile de mijloc, cum erau Germania, Marea Britanie și Austro-Ungaria să nu le intercepteze căci așadar de la început

[illegible]

...a fost în luptă pentru independența națională și teritorială a țării noastre. În timpul războiului mondial, a luptat cu curaj și eroism pentru eliberarea țării noastre de ocupația nazistă. După război, a continuat să lucreze pentru bunăstarea țării și a poporului nostru. A fost un om deosebit de cinstit și onest, care a lăsat o moștenire valoroasă pentru țara noastră.

Delegatia română a acceptat în principiu toate cele
cerute prin acordarea de la Turcia pe baza
a căreia urma să fie elaborată o serie de proiecte de
legi care să asigure de la Turcia a tuturor necesităților

⁴ Nicolae Iurgo, *Războiul pentru independența României* București, 1927, pag. 58.

ca înainte de trecerea frontierei trebuie încheiată o conven-
tie cu România.

În timp ce ministrul de externe, Nae Ionescu, spera să obțină recunoașterea independenței de la Puterile Garante numai pe cale politico-diplomatică, Ion C. Brătianu era preocupat de elaborarea proiectului convenției cu Rusia. Pentru grăbirea acestei acțiuni, în cursul lunii noiembrie 1876 s-a întrunit la București o comisie ruso-română care a elaborat textul convenției de trecere a armatelor Rusiei prin România. În vederea semnării convenției, Ion C. Brătianu a cerut regelui să se adreseze împăratului și să-l roga să permită trecerea armatelor ruse pe baza unui tratat, decât să li se împotrivească.

În Serbia, armatele turcești, superioare ca număr și înzestrare tehnică, continuau să înainteze. Numai amenințarea cu războiul din partea Rusiei a silit Poarta să încheie, la 21 octombrie/2 noiembrie 1876, armistițiul

După semnarea armistițiului respectiv, s-au deslășurat la Constantinopol lucrările Conferinței Puterilor Garante, convocată de către Austria la sugestia lui Gorceakov, ca să impună Porții autonomia Bosniei, Herțegovinei și a Bulgariei. Nae Ionescu și partizanii neutralității au crezut că prin această conferință vor putea obține de la Puterile Garante independența României, la care scop au trimis la Constantinopol un delegat în misiune specială. Conferința n-a acceptat însă să se ia în discuție revendicările României, iar noua constituție otomană, promulgată de sultan, la 11/23 decembrie 1876, prevedea dreptul acestuia de a investi și cu provinciilor privilegiate. România continuă să fie considerată ca făcând parte din Imperiul otoman.

În urma neînțelegerilor existente în guvern privind problema colaborării cu Rusia și a demisiei lui Dimitrie A. Sturdza, proiectul convenției româno-ruse nu mai putea fi ținut secret. Ca urmare, în noaptea de 5/17—6/18 ianuarie 1877 a avut loc o întrunire a deputaților și senatorilor majorității, în care s-a discutat semnarea convenției cu Rusia. Majoritatea celor prezenți s-a pronunțat pentru semnarea convenției. În timp ce minoritatea, compusă din liberali moderați, s-a declarat împotriva ei.

rată de reluzul Porții de a-i accepta hotărârile. Conferința de la Constantinopol și-a încheiat activitatea la 8/20 ianuarie 1877, nereușită ei datorându-se obstrucției anacronice a guvernului otoman față de revendicările popoarelor din Balcani, care luptau pentru eliberarea lor națională. La stăruința Rusiei, reprezentanții puterilor semnatare ale Tratatului de la Paris, în afara celui al Turciei, au semnat, la 19/31 martie 1877, un protocol ce conținea aceleași recomandări pentru Poartă, pe care i le făcuse și Conferința de la Constantinopol. Guvernul turc a respins și de astă dată cererile formulate în protocol. În urma eșecului acestor acțiuni diplomatice nu mai rămânea decât soluția războiului, pentru a-l impune Turciei satisfacerea dezideratelor naționale ale popoarelor din Balcani, în spatele cărora se aflau interesele imperiale ale Rusiei țariste. Aceasta însemna intrarea în război împotriva Turciei a Rusiei cu uriasul ei potențial militar, fapt ce implica și România în conflictul respectiv. Teritoriul ei va deveni ținta acțiunilor de agresiune ale bandelor turco-islamice, care vor fi nevoite să se retragă în viciul de sprijin otoman.

Pentru a-și asigura spatele frontului și a evita situația războiului ruso-turc, România a trebuit să se alieze cu Rusia. În acest scop, la 18/30 ianuarie 1877, România a încheiat cu Rusia un tratat de alianță și prietenie. Acesta prevedea că, în caz de război între Rusia și Turcia, România va rămâne neutră, dar va furniza Rusiei toate facilitățile necesare pentru a-și desfășura operațiunile militare. În aceste condiții, Rusia a intensificat acțiunile sale militare împotriva Turciei, care a fost învinsă la 29/31 ianuarie 1878.

În urma victoriei sale, Rusia a impus Turciei un tratat de pace, care a fost semnat la 2/24 februarie 1878. Acesta prevedea că Turcia va renunța la toate teritoriile din Balcani pe care le ocupase în urma războiului de 1877-1878. Rusia a acceptat aceste condiții, deoarece avea nevoie de o pace rapidă pentru a-și putea concentra eforturile militare împotriva Japoniei, care se pregătea să invadeze Coreea.

Organele de informații și contrainformații românești în preajma proclamării independenței naționale și în cursul războiului ruso-româno-turc

1. Sistemul informațional român în preajma și în timpul războiului de independență.

În preajma războiului ruso-turc, sistemul informațional român a fost organizat în jurul Ministerului de Război, care a fost înzestrat cu toate mijloacele necesare pentru a-și desfășura activitatea. Acesta a fost compus dintr-un număr de birouri, care erau responsabile de diferite aspecte ale activității informaționale. Astfel, erau responsabile de: a) colectarea și prelucrarea informațiilor; b) transmiterea informațiilor către comanda în șef; c) asigurarea securității informațiilor; d) organizarea și desfășurarea operațiilor de contrainformație. În timpul războiului, sistemul informațional român a funcționat foarte bine, datorită eforturilor depuse de toate organele implicate.

În acest sens, trebuie să menționăm că, în timpul războiului, România a avut la dispoziție un număr foarte mare de informații, care au fost folosite pentru a lua decizii corecte. Acest lucru a fost posibil datorită faptului că România a avut o rețea foarte bine dezvoltată de informații, care a permis să se cunoască foarte bine intențiile inamicului. Astfel, România a putut să se pregătească foarte bine pentru război, ceea ce a dus la victoria finală.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in two columns. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John A. Smith", "Mary E. Jones", and "Robert L. Brown", along with their respective addresses in various cities and states.

[illegible]

3. Organele de informații și de contrainformații din cadrul Ministerului de Interne

17 d. 4.11 p. 1008. Much to say. The one of a few that
 are in the collection of the Central Library of the
 University of Chicago.

6) Grecia general de administratie de stat.

Pe lângă exercitarea atribuțiilor edictate,

Pe 10 iulie 1964 s-a ținut o ședință în cadrul
Comitetului de administrație în care s-a discutat
despre proiectul de lege privind organizarea
administrativ-teritoriale a județului Buzău.

Pentru executarea unor atribuții administrative, la dispoziția autorităților și unităților de resort s-a pus la dispoziție un număr de 60 de persoane, care au fost repartizate în funcție de activitatea desfășurată.

b) Direcția generală a poștelor, telefoanelor și telegrafului.

Dreptul respectă avea în subordinea sa o unitate proprie de
teritoriu și funcțională din orașe și comune și țară neastrefă.

telefonice și a corespondenței agenților spionajului ter-
ritorial, în scopul de a furniza informații privind progresele
militare, în special în materie de armament, de bază sau
de echipament, teritoriul românesc asigura, în
conformitate cu planurile, se transmitea prin poșta
terestru sau prin intermediul serviciilor de comunicații
legătură cu persoanele care cautau să pătrundă la datele
secrete ce se transmiteau prin oficiile poștale și telefo-
nice etc.

Pentru asigurarea secretului transmisiilor talor
se iau următoarele măsuri de siguranță. Dintre acestea pot fi enumerate următoarele: paza linilor și oficiilor telefonice de către militari; controlul riguros al depeselor; introducerea
de către persoanele autorizate a depeselor în cutiile
poștale de către particulari; îndepărtarea persoanelor sus-
pecte de la oficiile de telegraf; depunerea în
correspondenței cu caracter secret însoțită de pază mili-
tară ș.a.

O atribuție specială îi revine și Oficiului de Informații și Securitate (OIS) care, pe lângă activitatea de spionaj, are și sarcina de a verifica dubla unor persoane bănuite de spionaj, care trecuș granița.

Deși utilizarea unora dintre aceste metode devin-
tunează obiectele pe care le folosesc, totuși, pentru
a obține informații necesare, este necesar să
se folosească metodele informativă, care au ca scop
obținerea de informații despre obiectele care sunt
de interes.

Dirigiuu oficilor postale si telegrafice, care, in colaborare cu serviciile de securitate, sunt responsabile de furnizarea de date informativale operative, cu dezvoltarea activitatii de cercetare si de analiza a informatiilor, precum si de asigurarea securitatii informatiilor si a comunicatiilor. In cadrul acestor servicii sunt organizate si activitati de instruire si de perfectionare profesionala a personalului, precum si activitati de cercetare si de dezvoltare tehnologica.

• **Politia și gărziile civice.**

Ele aveau ca atribuții principale asigurarea ordinii interne și a pazei sedilor instituțiilor de stat. Cu ocazia revizuirii lor, în 1964, s-a constatat că acestea îndeplineau atribuțiile pe care le aveau în cadrul Ministerului de Interne, apărut dintr-o fuziune a Ministerului de Interne și al Ministerului al serviciilor de spionaj, pe care i-au înaintat parchetului și justiției, și la realizarea măsurilor de siguranță pe lîna secretului de stat.

d) Direcția generală a Monarhului Oficial.

În preajma proclamării independenței naționale și a des-
fășurării războiului ruso-româno-turc, Direcția generală a
Monitorului Oficial a contribuit la educarea contrainforma-
ției a populației, prin intermediul publicațiilor sale, și la dezinformarea serviciilor secrete străine

Prin Monitorul Oficial erau aduse la cunoștința cetățenilor toate măsurile luate de guvernământ în scopul asigurării securității naționale și a păcii în interiorul țării. Acestea erau: declararea stării de război, mobilizarea armatei, punerea în aplicare a legilor de urgență, etc.

[illegible]

— Secția I transmitea informații cu privire la n... ar a
... și... a... d... operați... și... m... a...
... a...

[illegible]

— Secția a III-a raporta informațiile re privitoare la

— Secția a V-a transmite informații privind situația...

Data primirii trei secții aveau numai atribuții de natură
— pretorialul —, în subordinea
— a reprezentat principalul
— de armată —
— de contraindustria

În competența primarului intra asigurarea sarcinilor de controlul pazei unităților și obiectivelor militare, precum și recrutarea și dezvoltarea agenților spiona-

Pe lângă conducerea hecarul corpului, arăta și diviziile
 ale celei un pretor, care era obligat să raporteze marilor
 pretori „despre tot ce survine... printr-o corespondență prin...

ver spand si de stali u d ca l t s d ar iada
d p o n t s discipline

Pentru ca să putem să înțelegem mai bine
 problema, trebuie să ne amintim că în
 România, în prezent, există o situație
 deosebit de dificilă. Din cauza războiului
 din Ucraina, economia noastră este
 afectată în mod semnificativ. Prețurile
 energiei și alimentelor au crescut foarte
 mult, ceea ce duce la o inflație ridicată.
 În plus, există o lipsă de siguranță
 în ceea ce privește aprovizionarea cu
 gaze și energie electrică. Acestea sunt
 probleme care afectează viața tuturor
 cetățenilor.

Dunării².
Marele pretor era comandantul jandarmeriei armatei, iar
la birou a patii, la a treia etaj, era
cazarea pretorului, situata la capatul
de strada a treia etaj.
Inauntrul biroului erau doua
de detentie.

pusc de aceea.

[illegible]

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

comandanților de divizii, iar aceștia la rândul lor asigurau
trimiterea lor în fața instanțelor de judecată. Atunci
persoanele suspecte erau obligate să consimțea de război
și să prezenta toate documentele necesare
pentru a demonstra că nu erau supravecherea activă
și că nu erau în posesia armelor și munițiilor. Alții
care nu erau în posesia armelor și munițiilor, dar
care erau considerați ca fiind în posesia lor, erau
considerați "talmaci" erau datori să comunique
toate informațiile pe care le aveau în posesia lor
privind activitatea militară a celorlalți.

Una din atribuțiile de seamă ale pretorilor
era să asigure că toate informațiile
care erau obținute de către ei erau
corecte și complete. Pentru a face acest lucru
ei erau obligați să se consulte cu
comandanții cu valoare operativă pentru armată
și să se consulte cu comandanții
de divizii și regimente.

Pe lângă atribuțiile menționate, pretorii
participau la activitatea de comandă
a trupelor de armată și de divizii.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de armată și de divizii
și să se consulte cu comandanții
de regimente și de batalioane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane
și să se consulte cu comandanții
de escadronuri și de plutonuri.

b) Comandanții trupelor de armată, divizii, regimente și batalioane

Comandanții trupelor de armată, divizii, regimente
și batalioane erau obligați să se consulte
cu pretorii și să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de escadronuri și de plutonuri
și să se consulte cu comandanții
de companii și de plutoane.

Comandanții dispuneau de o pregătire corespunzătoare
pentru a putea să se consulte cu
pretorii și să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane.

Ibidem, pag. 345

spirit de orientare în alegera celor mai
bune procedee de conducere a armatei și
de asigurare în îndeplinirea misiunii încredințate.

Comandanții de unități militare aveau pe lângă
informațiile primite de la pretorii și de la
comandanții de companii și de plutoane
și informațiile primite de la comandanții
de escadronuri și de plutonuri.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane
și să se consulte cu comandanții
de escadronuri și de plutonuri.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane
și să se consulte cu comandanții
de escadronuri și de plutonuri.

Informațiile obținute de către comandanții
militari erau folosite pentru a
face cunoștință cu activitatea
militară a armatei și de divizii.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de armată și de divizii
și să se consulte cu comandanții
de regimente și de batalioane.

Comandanții erau obligați să se consulte
cu pretorii și să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de escadronuri și de plutonuri
și să se consulte cu comandanții
de companii și de plutoane.

c) Comandanții de garnizoane.

Comandanții de garnizoane erau obligați să se consulte
cu pretorii și să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de escadronuri și de plutonuri
și să se consulte cu comandanții
de companii și de plutoane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de escadronuri și de plutonuri
și să se consulte cu comandanții
de companii și de plutoane.

d) Unitățile de grăniceri și din serviciul de avangardă și de patrulare ale armatei.

Comandanții de unități de grăniceri și din
serviciul de avangardă și de patrulare
erau obligați să se consulte cu
pretorii și să se consulte cu
comandanții de companii și de plutoane.
Ei erau obligați să se consulte cu
comandanții de escadronuri și de plutonuri
și să se consulte cu comandanții
de companii și de plutoane.

...nord de Dunăre.

După trecerea armatei române la război, în anul 1877, s-a instituit Corpul de Observație, cu misiunea de a face schimb de informații cu celelalte armate, în vederea cunoașterii mișcărilor acestora și a activității lor. Acest corp a fost înființat în anul 1877, în cadrul Armatei Române, și a rămas în existență până în anul 1918, când a fost desființat.

*) Alte organe de stat care prin natura activității lor au intrat în posesia unor informații privind acțiunile spionajului inamic și pregătirile militare otomane.

of Parachute.

activitatea arestatoră, pe care la comunitate

b) instanțele de judecată civile.

At the same time, the following information is being furnished to the Bureau of the Census for its use in the preparation of the 1960 Census of the United States:

*1) Exaurite de romo.

It is a very common mistake to think that the only way to get a good result is to use a lot of force. In fact, the best results are often achieved by using a little force and a lot of skill.

o. Mijloacele, metodele și procedeele de culegere a informațiilor de către armată.

1. The first of these is the fact that the system is not a simple one. It is a complex system, and the results of the experiments are not always as expected. This is due to the fact that the system is not a simple one, and the results of the experiments are not always as expected.

of Obervaux.

For the first time, the Commission has been able to identify the specific areas of the country that are most in need of assistance. The Commission has also been able to identify the specific areas of the country that are most in need of assistance.

b) Reconciled.

1. Accounting is the process of recording, summarizing and explaining the financial transactions and events of an organization.

[illegible]

Recunoaşterea reprezintă principala metodă utilizată de către Comandamentul în luptă pentru a determina "afecţiunile" cauzate de război, de către medicul de luptă în cadrul unităţii. Dacă este necesar, datele de la luptă sunt transmise medicului de luptă din spate, care este responsabil de diagnosticarea şi tratamentul răniţilor. Dacă este necesar, medicul de luptă din spate poate să solicite ajutorul medicilor de luptă din spate, care sunt responsabili de diagnosticarea şi tratamentul răniţilor.

dar Romania a sperat in rezultate favorabile. Insa si sari...

...armatei romane a urmarit si corectarea titlului...

...la sari... in timpul procesului...

Recunoasterea. ...pe baza protocolului...

...in contextul...

Dupa ce armata rusa a trecut...

1 Ibidem, pag. 282-283

...teritoriul...

...

...si munitele de care dispuneau...

...

...

...

Unul din cele mai importante probleme ale societății noastre este acela al asigurării unei alimentații adecvate și sănătoase pentru toți cetățenii. În acest scop, este necesar să se promoveze producția locală de alimente și să se asigure calitatea acestora. De asemenea, este important să se respecte regulile de igienă și să se evite contaminarea alimentelor. În concluzie, asigurarea unei alimentații adecvate este o prioritate pentru orice societate modernă.

s-a dat o rată de 10 ani supraviețuitorilor
 războiului și o rată de 20 ani pentru cei care
 s-au dat pradă asupritorilor. Într-o zi, când
 s-a dat o rată de 30 ani pentru cei care au

[illegible]

1. The first of these is the fact that the
2. second of these is the fact that the
3. third of these is the fact that the
4. fourth of these is the fact that the
5. fifth of these is the fact that the

The first of these is the fact that the
 the first of these is the fact that the
 the first of these is the fact that the
 the first of these is the fact that the
 the first of these is the fact that the

The first of these is the fact that the
 second of these is the fact that the
 third of these is the fact that the
 fourth of these is the fact that the
 fifth of these is the fact that the

are disposed of in the most proper manner, and the
 profits of the same are applied to the relief of the
 poor, and the improvement of the country.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

The first of these is the fact that the
 American people are not yet fully
 informed of the true situation in
 the world. The second is the fact
 that the American people are not yet
 fully united in their support of the
 United States Government.

10

$$\begin{aligned}
\lambda & \in \prod_{k=1}^{\infty} F_{\lambda_k} \text{ (resp. } \lambda \in \prod_{k=1}^{\infty} F_{\lambda_k} \text{)} \\
k & \in \mathbb{N} \text{ (resp. } k \in \mathbb{N} \text{)}
\end{aligned}$$

...a a predatele de se a ele se la ane... a a armat
...a a publicat un regulament asupra...
...a a hotarat ca pana la... a a armat...
...a a divizion a III-a si a IV-a a a armat...
...a a concentrate la sud de...
...a a divizion I si a II-a...
...a a impiedica...
...a a...

1. The first of these is the fact that the
 2. the power of the state is not a static
 3. of the state is not a static
 4. the power of the state is not a static
 5. the power of the state is not a static
 6. the power of the state is not a static
 7. the power of the state is not a static
 8. the power of the state is not a static
 9. the power of the state is not a static
 10. the power of the state is not a static

[illegible]

177. Mihail Kogălniceanu, din partea...

...
...
...
...
...

La carta di credito era stata data, e una, anche se solo una

and as before

... e) e armato fusi e ora bruciati, posta si brucia

autoritățile de stat trebuiau să asigure secretul

Prevederile convenției intrau în vigoare după ce către Adunarea Deputaților și Senatul român erau prezentate și erau aprobate de ambele camere.

În aceeași zi cu semnarea convenției, guvernul român trimis în misiune extraordinară la Petersburg un reprezentant al de Sa Jett, care avea să prezinte la împăratul de Rusia și la împărăteasă o scrisoare de felicitare pentru victoria de Dunăre, în care se cerea ca Rusia să nu se angajeze în nici un război pe teritoriul nostru.

Într-o scrisoare trimisă de la Constantinopol, guvernul român a cerut de la Imperiul otoman să fie gata să treacă sub protecția noastră toate provinciile care vor fi ocupate de trupele noastre.

Guvernul român a trimis la Petersburg o scrisoare în care se cerea ca Rusia să nu se angajeze în nici un război pe teritoriul nostru. Într-o scrisoare trimisă de la Constantinopol, guvernul român a cerut de la Imperiul otoman să fie gata să treacă sub protecția noastră toate provinciile care vor fi ocupate de trupele noastre.

Guvernul român a trimis la Petersburg o scrisoare în care se cerea ca Rusia să nu se angajeze în nici un război pe teritoriul nostru. Într-o scrisoare trimisă de la Constantinopol, guvernul român a cerut de la Imperiul otoman să fie gata să treacă sub protecția noastră toate provinciile care vor fi ocupate de trupele noastre.

Guvernul român a trimis la Petersburg o scrisoare în care se cerea ca Rusia să nu se angajeze în nici un război pe teritoriul nostru. Într-o scrisoare trimisă de la Constantinopol, guvernul român a cerut de la Imperiul otoman să fie gata să treacă sub protecția noastră toate provinciile care vor fi ocupate de trupele noastre.

Diplomații români de la Paris, Berlin și Viena, deși s-au vizitat pe miniștrii de externe ai țărilor respective, n-au primit din partea acestora nici o garanție că România nu va fi ocupată de către turci. Numai contele Andrassy a promis lui Balăceanu că va face demersuri presante la Constantinopol pentru a-l statui pe turci să nu treacă Dunărea¹, însă cu condiția ca și rușii să respecte integritatea teritoriului a României. Această poziție exprima temerea cercurilor conducătoare habsburgice față de o eventuală revenire a stăpânirii otomane la nord de Dunăre, ceea ce ar fi primejdia intereselor lor politice de expansiune teritorială pe seama popoarelor din Balcani. Degre, agentul diplomatic român la Berlin, a comunicat că guvernul german nu se angajează să intervină în favoarea României².

Informații prin agenții săi că pretextul de care turcii vor să se servească pentru a pătrunde în România este Calafatul, pe care vor să-l cucerească înaintea armatei ruse, pentru a evita bombardarea de către aceasta a Vidinului (fapt ce ar fi dus, cu siguranță, la ocuparea Olteniei, pentru a distrage sursele de aprovizionare ce se găseau aici), Mihail Kogălniceanu a cerut generalului Ghica, reprezentantul României la Petersburg, aflat atunci la Chișinău, să se informeze la marele duce Nicolae dacă n-ar fi cazul ca orașul Calafat, ocupat de trupe românești, să fie declarat neutru pentru armatele ruse și turce. „Noi — arăta el — am lua astfel turcilor pretextul de a trece Dunărea prin alte puncte și de a incendia orașele de pe litoralul nostru de la Veneția la Constanța, de a lăsa în voie cu această ocazie peste teritoriul României hordurile devastatoare”³. Cât de bine era informat Kogălniceanu asupra pregătirilor turcilor rezultă și din cele ce prezintă în continuare: „Noi știm precis că un corp de 30.000 de cerchezieni și bașibuzuci, având în fruntea lor pe cei doi generali, care au fost în mare măsură înfrânți în războiul din 1877, au fost destinați să treacă în România, să ocupe Veneția și să treacă în Italia. Nu a fost astăzi surprinsă nepunând mobiliza în șase zile trupele noastre”⁴.

În ziua următoare, Kogălniceanu recomanda generalului Ghica să se pregătească să rezistă în privința corpului militar

¹ Ibidem, pag. 136.
² Ibidem, pag. 137.
³ Ibidem, pag. 154.
⁴ Ibidem.

minarii Turciei să reșeze în restabilirea Regatului — să
lăsa de o parte teritoriul ei, Repetați încă o dată — insistăm
născut — că noi nu putem împiedica trecerea războiului
în Europa ea însăși n-a început o, prin acest lucru
noi nu ne gândim ca armata noastră să coopereze cu armata
— să lăsa de o parte să fie ocupat de armata
— să lăsa de o parte să fie respectată
noi nu ne gândim deloc să...

[illegible]

...druzesc...
...putut trage...
...pentru care...
...tatuti si a no asigura astfel o pozitie...

...pentru a cu...

[illegible][illegible]

Apele lui Kogălniceanu, adresat la 10 aprilie 1877
...
... el consideră „perfectă și foarte întinse”
... face demersuri

francez *?

2 Activitatea informativă după intrarea trupelor ruse în România

Într-o noapte, într-o forestă, a jalea pe un tânăr
 care se căsătorise cu o fată dintr-o familie
 bogată, dar care nu avea nici o urmă de
 suflet. După ce se căsătorise, tânărul
 a rămas tot timpul la casa părinților
 și nu a mai venit să-și vadă soția.
 Soția sa, vădită de duritatea și
 de răutatea lui, a început să plângă
 și să se ruga lui Dumnezeu să-l
 pedesească pentru că nu se căsătorise
 cu ea. Dumnezeu a auzit rugămintea
 ei și a trimis un înger să-l
 pedesească pe tânăr. Îngerul a
 apărut în fața lui și i-a spus:
 "Dumnezeu te pedesește pentru că
 nu ai iubit-o pe soția ta."

1998 1999 2000 2001 2002

11. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

În fața acestor situații, survenită în preajma războiului, guvernul român a hotărât să ia măsuri pentru a evita izbucnirea războiului.

— pentru a evita izbucnirea războiului, guvernul român a hotărât să ia măsuri pentru a evita izbucnirea războiului.

— prefectii județelor limitrofe au primit ordine să intervină ca agenți ai puterii centrale față de creștinii care se vor manifesta împotriva trupelor străine care vor intra în țară.

— populația din zonele limitrofe a fost invitată să se manifeste împotriva trupelor străine care vor intra în țară.

Agentii români au fost trimiși să se manifeste împotriva trupelor străine care vor intra în țară. Într-o scrisoare trimisă la 12 aprilie 1914, guvernul român a declarat că este hotărât să ia toate măsurile necesare pentru a evita izbucnirea războiului. Într-o altă scrisoare trimisă la 15 aprilie 1914, guvernul român a declarat că este hotărât să ia toate măsurile necesare pentru a evita izbucnirea războiului.

Față de măsurile ferme ale guvernului român, Rusia va vedea nevoită să se explice. Într-o scrisoare trimisă la 17 aprilie 1914, guvernul român a declarat că este hotărât să ia toate măsurile necesare pentru a evita izbucnirea războiului.

¹ Monitorul Oficial nr. 104, 1914, p. 217.
² Documente privind istoria României, vol. III, Editura Academiei, București, 1967, pag. 204-205.
³ Ibidem, pag. 217.

În fața acestor situații, survenită în preajma războiului, guvernul român a hotărât să ia măsuri pentru a evita izbucnirea războiului.

— prefectii județelor limitrofe au primit ordine să intervină ca agenți ai puterii centrale față de creștinii care se vor manifesta împotriva trupelor străine care vor intra în țară.

Agentii români au fost trimiși să se manifeste împotriva trupelor străine care vor intra în țară. Într-o scrisoare trimisă la 12 aprilie 1914, guvernul român a declarat că este hotărât să ia toate măsurile necesare pentru a evita izbucnirea războiului.

Față de măsurile ferme ale guvernului român, Rusia va vedea nevoită să se explice. Într-o scrisoare trimisă la 17 aprilie 1914, guvernul român a declarat că este hotărât să ia toate măsurile necesare pentru a evita izbucnirea războiului.

¹ Monitorul Oficial nr. 104, 1914, p. 217.
² Documente privind istoria României, vol. III, Editura Academiei, București, 1967, pag. 204-205.
³ Ibidem, pag. 217.

turci, se refugia la nord de Dunăre. Marele vizir a cerut Rumania să renunțe la tratatele ce o legau cu Turcia să combată cu armata otomană pentru respingerea trupelor ruse.

În aceste clipe grele pentru țară, mișcările și acțiunile erau așut. De aici erau urmate cu atenție. Simțindu-se că se afla într-o situație critică, mareșalul turc, Barakotq, care la 13 aprilie 1877 traversa a doua oară Dunărea, a avut de-a face cu trupele ruse care erau așezate pe malul drept al râului. El s-a aplecat să se lupte cu ele, dar a fost rănit și a fost nevoit să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte de pe malul stâng al râului. Tot în acea noapte au trecut și două vase ruse cu trupe, împelându-se pe malul stâng al râului.

Din analiza acestei informații reieșea că trupele turcești se străduiau să asigure toate punctele strategice care se aflau pe malul stâng al râului.

Trupele ruse au continuat să avanseze pe malul stâng al râului. Ele au ocupat mai multe puncte strategice și au continuat să avanseze. Trupele turcești au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

În aceeași zi, prefectul județului Teleorman, Kădăș, a primit o telegramă din partea lui Kădăș, care i-a comunicat că trupele ruse au ocupat mai multe puncte strategice și au continuat să avanseze. Trupele turcești au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

Despre leroarea instaurată de turci, nu se va prezenta creșterea la sud de Dunăre, căpitanul portului Galați. După raportul dat la 17 aprilie 1877, ministrului afacerilor străine:

* Ibidem, pag. 218.

* Ibidem, pag. 215.

* Ibidem, pag. 214.

...ceea ce a fost de așteptat. Așa că, în ziua de 17 aprilie, armata otomană a intrat în orașul Galați. Trupele ruse au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

Acțiunile piratice ale turcilor împotriva navelor românești continuau fără a înceta. În ziua de 17 aprilie, armata otomană a intrat în orașul Galați. Trupele ruse au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

Apelul diplomatic românesc a fost adresat guvernului turc. El a cerut ca trupele ruse să se retragă de pe malul stâng al râului. Trupele turcești au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

Apelul diplomatic al României a fost adresat guvernului turc. El a cerut ca trupele ruse să se retragă de pe malul stâng al râului. Trupele turcești au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

În afară de această activitate informativă a avut loc și intensificarea activității de spionaj. Agenții spionajului otoman au continuat să se lupte cu ele, dar au fost nevoite să se retragă. Trupele ruse au continuat să avanseze și au ocupat mai multe puncte strategice.

* Ibidem, pag. 218.

* Ibidem, pag. 215.

* Ibidem, pag. 214.

* Ibidem, pag. 213.

* Ibidem, pag. 212.

si au intrat in posesia de date de...
...a citarii...
...au intrapris prin agentii lor chiar...
...sau a distruge linile telefonice.

Agentii cunoscuti ca lucrau in favoarea...
...legaturii cu diversi...
...gustori turti...
...Romania.

In legatura cu...
...si ministrului...
...foarte putini preocupati...
...Rubell, agentul...
...Theodosiadu. Acesta...

...Ministerul de...
...ca...

...ajului turc actionau...
...transportate trupele...
...concentrat atentie si in...
...pe uniti dintr-un...
...1877, Ministerul...

...si au intrat in posesia de date de...
...a citarii...
...au intrapris prin agentii lor chiar...
...sau a distruge linile telefonice.

...legaturii cu diversi...
...gustori turti...
...Romania.

In legatura cu...
...si ministrului...
...foarte putini preocupati...
...Rubell, agentul...
...Theodosiadu. Acesta...

...Ministerul de...
...ca...

...ajului turc actionau...
...transportate trupele...
...concentrat atentie si in...
...pe uniti dintr-un...
...1877, Ministerul...

reselor României. Indignat de această atitudine, Călugăr a reproșat lui K. că, ca o consecință a acordării de ajutor financiar, România nu trebuie să se angajeze în nici o convenție în prezența lui.

La 23 aprilie 1922, la Viena, la o reuniune a marilor puteri, a avut loc o discuție pe această temă. În urma acesteia, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

Ruso, deși nu neutralității României.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat. Acest lucru a fost făcut în urma unei discuții pe care a avut-o guvernul român cu guvernul austriac. În urma acestei discuții, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În scopul protejării intereselor noastre, guvernul român a luat măsuri pentru a asigura securitatea sa. Astfel, a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat.

Acum se poate lua măsura ca să se asigure securitatea noastră. Astfel, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat. Acest lucru a fost făcut în urma unei discuții pe care a avut-o guvernul român cu guvernul austriac. În urma acestei discuții, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat. Acest lucru a fost făcut în urma unei discuții pe care a avut-o guvernul român cu guvernul austriac. În urma acestei discuții, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat. Acest lucru a fost făcut în urma unei discuții pe care a avut-o guvernul român cu guvernul austriac. În urma acestei discuții, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat. Acest lucru a fost făcut în urma unei discuții pe care a avut-o guvernul român cu guvernul austriac. În urma acestei discuții, s-a convenit să se acorde un ajutor financiar de 10 milioane de coroane, în schimbul unei declarații de neutralitate. În acest scop, guvernul român a trimis la Viena un delegat, care a prezentat o scrisoare de intenție, în care se declara că România nu va intra în nici o alianță, în timp ce nu va fi asigurată de securitatea sa.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat.

În urma de votul Corpurilor Legiuitoare printr-o decizie oficială, consimțământul la tratatul de neutralitate a fost acordat.

trupelor turcești concentrate la Dunăre era de 40.000, a
"Alte trupe turcești erau în număr de 10.000, iar
armata adevărată a acestora era de 20.000, în
total, în număr de 70.000. După cum

Pe teatrul de război al Europei, lumea dispune de

teră pe Dunate (23 bastimente cu 79 de tunuri). Alina Noastră înzestrată cu vase moderne de război, cumpărate din Anglia.

... acțiunea o flotă militară rusa compusă din

Istă schimbare ale celor două tabere se

...războiul rusă care a trecut prin România...
...ne, iar pentru a asigura loca și reșea...
Stalin...

Stelian Fălnășan
ing. 30-40
ibidem, pag. 37-38

Special Agent in Charge, Federal Bureau of Investigation, Washington, D.C.

[illegible]

1. Le rôle de la femme dans la société
 2. Le rôle de la femme dans la famille
 3. Le rôle de la femme dans la culture
 4. Le rôle de la femme dans la politique
 5. Le rôle de la femme dans l'économie
 6. Le rôle de la femme dans la religion
 7. Le rôle de la femme dans la science
 8. Le rôle de la femme dans l'art
 9. Le rôle de la femme dans la littérature
 10. Le rôle de la femme dans la philosophie
 11. Le rôle de la femme dans la médecine
 12. Le rôle de la femme dans la justice
 13. Le rôle de la femme dans la police
 14. Le rôle de la femme dans l'armée
 15. Le rôle de la femme dans la marine
 16. Le rôle de la femme dans l'aviation
 17. Le rôle de la femme dans la navigation
 18. Le rôle de la femme dans la construction
 19. Le rôle de la femme dans l'agriculture
 20. Le rôle de la femme dans l'industrie
 21. Le rôle de la femme dans le commerce
 22. Le rôle de la femme dans le transport
 23. Le rôle de la femme dans la communication
 24. Le rôle de la femme dans la presse
 25. Le rôle de la femme dans la télévision
 26. Le rôle de la femme dans le cinéma
 27. Le rôle de la femme dans le théâtre
 28. Le rôle de la femme dans la musique
 29. Le rôle de la femme dans la danse
 30. Le rôle de la femme dans le sport
 31. Le rôle de la femme dans la santé
 32. Le rôle de la femme dans l'éducation
 33. Le rôle de la femme dans la formation
 34. Le rôle de la femme dans la recherche
 35. Le rôle de la femme dans l'innovation
 36. Le rôle de la femme dans la technologie
 37. Le rôle de la femme dans l'écologie
 38. Le rôle de la femme dans l'environnement
 39. Le rôle de la femme dans la biodiversité
 40. Le rôle de la femme dans la conservation
 41. Le rôle de la femme dans la protection
 42. Le rôle de la femme dans la défense
 43. Le rôle de la femme dans la sécurité
 44. Le rôle de la femme dans la justice
 45. Le rôle de la femme dans la police
 46. Le rôle de la femme dans l'armée
 47. Le rôle de la femme dans la marine
 48. Le rôle de la femme dans l'aviation
 49. Le rôle de la femme dans la navigation
 50. Le rôle de la femme dans la construction
 51. Le rôle de la femme dans l'agriculture
 52. Le rôle de la femme dans l'industrie
 53. Le rôle de la femme dans le commerce
 54. Le rôle de la femme dans le transport
 55. Le rôle de la femme dans la communication
 56. Le rôle de la femme dans la presse
 57. Le rôle de la femme dans la télévision
 58. Le rôle de la femme dans le cinéma
 59. Le rôle de la femme dans le théâtre
 60. Le rôle de la femme dans la musique
 61. Le rôle de la femme dans la danse
 62. Le rôle de la femme dans le sport
 63. Le rôle de la femme dans la santé
 64. Le rôle de la femme dans l'éducation
 65. Le rôle de la femme dans la formation
 66. Le rôle de la femme dans la recherche
 67. Le rôle de la femme dans l'innovation
 68. Le rôle de la femme dans la technologie
 69. Le rôle de la femme dans l'écologie
 70. Le rôle de la femme dans l'environnement
 71. Le rôle de la femme dans la biodiversité
 72. Le rôle de la femme dans la conservation
 73. Le rôle de la femme dans la protection
 74. Le rôle de la femme dans la défense
 75. Le rôle de la femme dans la sécurité
 76. Le rôle de la femme dans la justice
 77. Le rôle de la femme dans la police
 78. Le rôle de la femme dans l'armée
 79. Le rôle de la femme dans la marine
 80. Le rôle de la femme dans l'aviation
 81. Le rôle de la femme dans la navigation
 82. Le rôle de la femme dans la construction
 83. Le rôle de la femme dans l'agriculture
 84. Le rôle de la femme dans l'industrie
 85. Le rôle de la femme dans le commerce
 86. Le rôle de la femme dans le transport
 87. Le rôle de la femme dans la communication
 88. Le rôle de la femme dans la presse
 89. Le rôle de la femme dans la télévision
 90. Le rôle de la femme dans le cinéma
 91. Le rôle de la femme dans le théâtre
 92. Le rôle de la femme dans la musique
 93. Le rôle de la femme dans la danse
 94. Le rôle de la femme dans le sport
 95. Le rôle de la femme dans la santé
 96. Le rôle de la femme dans l'éducation
 97. Le rôle de la femme dans la formation
 98. Le rôle de la femme dans la recherche
 99. Le rôle de la femme dans l'innovation
 100. Le rôle de la femme dans la technologie

[illegible]

de pe Dunăre de a bombarde podul.

[illegible]

materialo.

ibidem, pag. 49—50
ibidem, pag. 35.

...ex-lau între România și Serbia. Pentru a evita a ceea
ce se întâmpla în acest an recutabil sistem național a
...aici se poate vedea de mult timp, înzestrată a
...sub comanda vârstnicilor și a
...armatei române a călătoriat a na
...a pulea interveni imediat în caz că
...După ce armata rusă a traversat Dunărea
...a călătoriat a creștut și mai mult
...apărarea lui fiind cunoscută ca mai mare parte a
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

Calaiatul în România nu are nicio
vedere informativă...
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

Dacă primele unități militare ruse — escadronurile de
cavalerie — au sosit în câteva zile în zona Galati-Braila,
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na
...a fost avertat de avertat a na

Prefectul județului la baza raportului Ministerului de Interne, care, pe baza informațiilor primite, a declarat că în județul nostru toate lucrurile sunt în ordine, că nu s-a găsit nici un vas rănit, nici un arde cu cereale și că nu s-a găsit nici un cadavru.

Atacurile trupe turcești asupra orașelor și a satelor noastre au fost cauzate de activitățile de piraterie care se desfășurau în zona noastră. Aceste atacuri au fost cauzate de faptul că turcii au răpit și au devorat oameni, omorând trei soldați români.

Într-un ordin de zi, comandantul Corpului I a declarat că în mai multe rânduri turcii au răpit oameni, dând foc, făcând răni și au răpit un copil la jeson mare, a un copil.

În fața acestor atacuri turcești, în ziua de 10 noiembrie, 1877, în fața administrației informații Ministerului de Interne, în fața populației noastre.

Față de raportul din ziua de 10 noiembrie, 1877, în fața administrației informații Ministerului de Interne, în fața populației noastre.

În fața informațiilor guvernului, în fața opiniei publice despre aceste atacuri, în fața opiniei publice despre aceste atacuri, în fața opiniei publice despre aceste atacuri.

Documente privind istoria României, vol. II, Editura Academiei Republicii, 1977, pag. 477.

Ibidem, pag. 478.

Ibidem, pag. 479.

care nu au luctări defensive, fie în interior, fie în împrejurime și unde nu sînt nici trupe rusești sau române. Oltenița, Bechet, Călărași se găsesc în ultima categorie; cu toată situația lor aceste orașe n-au fost crușate de turci. Actele de piraterie se fac la ordinele date de autoritățile superioare otomane¹. De asemenea, el citea acestor reprezentanți diplomatici să informeze guvernele respective că „aceste acțiuni care iau proporții prea mari... nu sînt de natură de a ne menține în neutralitatea pe care am propus-o de la început”².

Agentul roman de la Viena, Ion Balăceanu în înțelegerea cu ordinul primit, raporta lui Koqălniceanu o formală rezoluție din convorbirea avută cu Andrassy, care a evitat la început să-l vadă și să-și expună părerea privind actele agresive ale Turciei. În poziția acestei poziții echivoce, Austro-Ungaria, care avea de suferit și ea de pe urma pirateriei turcești asupra flotei sale comerciale de pe Dunăre, a somat guvernul turc să dea drumul vaselor capturate și să le înapoieze încărcătură³. Totodată, Balăceanu îl informa pe Koqălniceanu asupra părerii cercului politic austriec de la Viena privind convenția cu Rusia, despre care ele așteptau că „nu este decît prefăta unei înțelegeri cu Rusia” și că „noi vom fi antrenati într-o acțiune comună împotriva Turciei”⁴.

Mai târziu, Balăceanu a reușit să aibă o întrevvedere și cu baronul Orczy, care ocupa un loc de frunte în cercurile politice conducătoare habsburgice, cărui l-a declarat că guvernul român, în fața actelor de agresiune sălbatică la care este expusă țara din partea Turciei, „nu poate rămîne indiferent mult timp și trebuie să ia măsuri spre a respinge forța prin forță”⁵, ceea ce îl pune în stare de război cu Poarta. În fața acestei situații grave, guvernul român își declina responsabilitatea și o arunca în totalitate asupra guvernului otoman.

Baronul Orczy, dovadă o mai mare înțelegere decît

¹ Ibidem, pag. 424.

² Ibidem.

³ Ibidem, pag. 425.

⁴ Ibidem, pag. 424.

⁵ Ibidem, pag. 444.

...aşa că el a trebuit să se ocupe de infiltrarea în armată a agentilor săi. Astfel, el a procedat la activizarea şi recrutarea de agenţi din rândurile supuşilor austro-ungari. El a avut în vedere atât activitatea în domeniul militar şi de culegere a informaţiilor. Erau preferaţi agenţii vapoarelor austriece de pe Dunăre, care sub diverse acoperiri...

Comandantul batalionului de miliţieni din Căăraşi raporta Ministerului de Interne că agentul vapoarelor austriece...

În numeroase cazuri reprezentanţele consulare austro-ungare din România interveneau la autorităţile româneşti pentru eliberarea spionilor arestaţi de către organele militare şi poliţieneşti ale statului român. Spre exemplu, la 30 aprilie 1917...

În alte cazuri, spionajul turc recurgea la infiltrarea unor agenţi în armata română...

În 1917, în urma unor informaţii...

...

...în urma unor informaţii...

...informaţii militare în favoarea Porţii. Procurorul...

...avemenea, poliţia militară turcă a surprins, în nenumărate...

Intrucât consiliile de război nu puteau judeca cazurile...

În urma unor informaţii...

...

...

The first of these is the fact that the
 second of these is the fact that the
 third of these is the fact that the
 fourth of these is the fact that the
 fifth of these is the fact that the

pe baza celor constatate colonelul Vlădescu, comandantul creș-
tei brigăzi, consemna o serie de date, între care și aceea că
pe malurile malului drept (al Dunării — n.n.) s-a construit
un mare cîmp înălțat și armat, unde au fost înstatate 900 de
tancuri, îndreptate cu gunile spre România”²

Pentru verificarea unor informații privind așezarea tru-

Negotium

The following table shows the results of the survey conducted in the year 1998. The data is presented in the form of a table with 5 columns: Year, Number of respondents, Percentage of respondents, and the corresponding number of respondents for each year. The data is as follows:

Year	Number of respondents	Percentage of respondents	Number of respondents
1998	100	100%	100
1999	100	100%	100
2000	100	100%	100
2001	100	100%	100
2002	100	100%	100
2003	100	100%	100
2004	100	100%	100
2005	100	100%	100
2006	100	100%	100
2007	100	100%	100
2008	100	100%	100
2009	100	100%	100
2010	100	100%	100
2011	100	100%	100
2012	100	100%	100
2013	100	100%	100
2014	100	100%	100
2015	100	100%	100
2016	100	100%	100
2017	100	100%	100
2018	100	100%	100
2019	100	100%	100
2020	100	100%	100
2021	100	100%	100
2022	100	100%	100
2023	100	100%	100
2024	100	100%	100
2025	100	100%	100
2026	100	100%	100
2027	100	100%	100
2028	100	100%	100
2029	100	100%	100
2030	100	100%	100
2031	100	100%	100
2032	100	100%	100
2033	100	100%	100
2034	100	100%	100
2035	100	100%	100
2036	100	100%	100
2037	100	100%	100
2038	100	100%	100
2039	100	100%	100
2040	100	100%	100
2041	100	100%	100
2042	100	100%	100
2043	100	100%	100
2044	100	100%	100
2045	100	100%	100
2046	100	100%	100
2047	100	100%	100
2048	100	100%	100
2049	100	100%	100
2050	100	100%	100
2051	100	100%	100
2052	100	100%	100
2053	100	100%	100
2054	100	100%	100
2055	100	100%	100
2056	100	100%	100
2057	100	100%	100
2058	100	100%	100
2059	100	100%	100
2060	100	100%	100
2061	100	100%	100
2062	100	100%	100
2063	100	100%	100
2064	100	100%	100
2065	100	100%	100
2066	100	100%	100
2067	100	100%	100
2068	100	100%	100
2069	100	100%	100
2070	100	100%	100
2071	100	100%	100
2072	100	100%	100
2073	100	100%	100
2074	100	100%	100
2075	100	100%	100
2076	100	100%	100
2077	100	100%	100
2078	100	100%	100
2079	100	100%	100
2080	100	100%	100
2081	100	100%	100
2082	100	100%	100
2083	100	100%	100
2084	100	100%	100
2085	100	100%	100
2086	100	100%	100
2087	100	100%	100
2088			

¹ *Ibidem*, pag. 521—522

Ibidem, pag. 104.

1. *...*

La 1 mai 1877, colonelul Florovici comunica colonelului Cernătescu că a primit de la generalul Văcărescu o scrisoare în care acesta îi cere să se retragă din funcția de comandant al regimentului 10 de infanterie, deoarece acesta este în vârstă și nu mai este în stare să îndeplinească funcțiile de comandant al regimentului. Colonelul Florovici răspunde că nu poate să se retragă din funcția de comandant al regimentului, deoarece el este în vârstă și nu mai este în stare să îndeplinească funcțiile de comandant al regimentului. El încheie scrisoarea cu o încredințare că va face tot posibilul să îndeplinească funcțiile de comandant al regimentului.

tru ca să păstrăm această țară și drepturile ei
noștri, și această misiune în momentele ce țara este
lăsată fraților și fiilor noștri care mor la hotare”.

De mare importanță istorică sînt cuvintele adresate
această ocazie Adunării Deputaților, prin care a fost
prelucrata principalele direcții ale politicii externe a statului
român independent, unele dintre ele sînt deosebit de interesante
bilatelor și astăzi. Așadar trebuie să avem în vedere că
ca să ne înțelegem în pe viitor, trebuie să știm că
un popor de îngrijiri pentru dinșii, dintr-o parte și dintr-o
multă parte, trebuie să știm că și în prezent, în
rită să ne ocupăm de noi, să ne ocupăm de educația noastră
să ne ocupăm de cultura noastră, de dezvoltarea noastră
morale și materială, de a ne face să fim mai buni și mai
mai buni și mai buni. Într-un cuvânt, trebuie să știm că
și cu Turcia, care la început
în acele zile, și cu
a lor de a fi

act Adunarea Deputatilor a proclamat indepartarea de Romania a
României, care a fost primită de toată lumea. Deputatii, citi si de muncitori, au fost foarte entuziasmati.

[illegible]

2. Poziția puterilor europene față de proclamarea independenței naționale.

Proclamația, la 9 Mai 1877, de către Corpul de legătură
a independenței naționale a fost privită ca o declarație de război
Poarta turcă a considerat acțiunile agresive împotriva Regatului

1977

[†] *Ibidem*.

... Hotărîrea fermă a unităților militare românești de a apăra teritoriul strămoșesc și alinarea armatelor ruse de a... au... luptă de a stabili teatrul operațiilor militare pe teritoriul românesc.

Intrucît ostilităţile militare turco-ruse nu se declanşaseră încă, conflictul militar era precedat de o aprigă confruntare pe frontul războiului secret.

După proclamarea independenței naționale de către Adunare și Senat, Kogălniceanu, printr-o notă circulară, însărcina pe agenții diplomației române din străinătate să explice guvernelor pe lângă care erau acreditați că mișcarea națională, care a dus la independența deplină a României, era de neștăvilit și că poporul român era ferm hotărât să-și apere cu arma în mână drepturile sale. Kogălniceanu cerea totodată ca Puterile Garante să-și dea consimțământul pentru actul înfăptuit la 9/21 mai, să promită că vor recunoaște oficial independența și că nu vor impune României legăturile anterioare cu Poarta. Guvernul român aștepta de la Puterile Garante o „aplicare întregă” a nou sale politici sau cel puțin „o adăziune preabilă”¹.

Agentii romani de peste hotare au fost si a d tates diplomatico-informativă în țările vecine, pentru a obține date privind poziția cercurilor conducătoare ale Puterilor Garante față de proclamarea independenței naționale a României.

Alături de Turcia, Anglia a adoptat o poziție ostilă proclamării independenței naționale, socotind în continuare România „parte integrantă a Imperiului otoman”. Sub pretextul că acest act ar fi contrar tratatelor, ea a cerut celorlalte puteri europene să ia măsuri energice de pedepsire, iar presa turcă și engleză au desfășurat o campanie furibundă împotriva României.

Nici guvernul francez nu s-a manifestat favorabil independenței naționale, regretându-se că „ne-am eliberat de garanțiile care ne apărau și ne-am luat libertatea de acțiune pentru viitor”². În numele guvernului german, Bulow —

¹ Nicolae Iorga, *Correspondance diplomatique Roumaine*, sous le roi Charles I-er (1866-1880), Deuxième édition, Bucarest 1938, pag. 3-14.

² Documente privind istoria României. Războiul de independență.
vol. I. București: Editura Republicii, 1964, 300 p.
pag. 199.

torarea Deputatului agent diplomatic al Romaniei la Berlin — a declarat ca „ca problema independentei Romaniei nu va putea fi rezolvată decit la incheierea unei tratate de pace”. Totuși el a ținut să precizeze că hotărârea guvernului român a fost luată în urma unei discuții cu guvernul austriac, care a putut fi determinată de faptul că guvernul austriac se aștepta să aibă în vedere interesul său în România.

Într-o altă scrisoare adresată guvernului austriac, guvernul român a declarat că „guvernul român nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul austriac în privința independenței noastre”. Guvernul austriac a răspuns că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”.

Totuși, pe 15 mai 1877, guvernul austriac a declarat că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”. Guvernul austriac a răspuns că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”.

Pe 15 mai 1877, guvernul austriac a declarat că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”. Guvernul austriac a răspuns că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”.

În această conjunctură, Italia, care alina în această vreme unitatea națională, a primit cu simpatie politica de independență promovată de guvernul român și a aprobat în mod tacit a lui

curajos al Românilor. Cu toate acestea, diplomația italiană a rămas în retragere arătând că era conștientă de faptul că nu avea rezervă.

Cu privire la poziția guvernului italian, Obedenaru, secretar general al Ministerului de Afaceri Externe, a scris la 15 mai 1877, următoarele informații: „Guvernul italian păstrează rezerva până după război; independența noastră este considerată cu simpatie de lumea politică și de marul oficial”.
Atacurilor Străine ultimile numere ale acestui ziar.

În această conjunctură, guvernul austriac a declarat că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”. Guvernul austriac a răspuns că „guvernul austriac nu va recunoaște nici o hotărâre care să fie luată de guvernul român în privința independenței noastre”.

La proclamarea lui Obedenaru de a comunica cu alți reprezentanți în legătură cu poziția guvernului italian, guvernul austriac a răspuns: „Nu dorim a fi cel care să fim cu conștient în intimitate deoarece nu dorim să ne auzim dintr-o dată pentru moment diplomația italiană e constrinsă să se fie în gărare rezervă în ceea ce concernă recunoașterea independenței pentru că stăteți sub scutul unei mari puteri ale

¹ Documente privind istoria României. Războiul de independență vol. III, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1964, pag. 124-125.
² Ibidem, pag. 124-125.

¹ Ibidem, pag. 124.
² Ibidem, pag. 78-79.
³ Ibidem, pag. 122-123.
⁴ D. A. Sturdza, Charles I et son de Roumanie, Chronique - Actes Documents (1876-1877) Bucarest, 1904, pag. 794.

[illegible][illegible]

Măsură de pregătire informativă a dărilor omenești în vederea participării la rotacul antebotoman

În condițiile date, s-au întors pregătirile militare ale
armatei noastre, care au avut ca rezultat, în urma
unor acțiuni de război, o victorie decisivă asupra
armatei austriece, după 9 Mai 1877, a cuprins:

— fortificarea pozițiilor ocupate de unitățile militare române din sudul Oltenei, pentru a preveni invadarea terito-

domâne a elaborat, la 6 iulie 1877. Instrucțiunile privind mijloacele principale întrebunțate în campanie spre a dobândi știri asupra inamicului¹.

Într-o scrisoare astronomică se arată: Având vedere însemnatatea ce au informațiile exacte asupra inamicului, este necesar să se stabilească mijloacele principale de dobândire a acestor știri. În acest scop se recomandă să se adreseze următoarele întrebări:

1. Care ar fi avut la începutul campaniei, sau când existau bănuțel, asupra inamicului?

2. Recomanda prudență în cunoașterea forțelor inamice, în special în considerarea, apreciindu-se că în luptă nu trebuie să se țină seama de forțele aparente, ci de cele reale.

3. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile inamice? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

4. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

5. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

6. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

7. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

8. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

9. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

al brigăzii sau diviziei din care au făcut parte; numele comandantilor unităților militare turcești; locurile unde sînt instalate cartierele generale; dacă trupele sînt în tabere, cantonamente sau bivouacuri; ce măsuri de siguranță s-au luat în unitățile din care au făcut parte și cum este executat acest serviciu; modul cum au reușit să străbată linia de siguranță otul a unităților din care au făcut parte, cit și o relatare unități; lucrările de fortificații existente în unitățile de care au aparținut; ce trupe se află în dreapta și în stînga unităților lor, departarea la care se găsesc, numărul militarilor și pozițiile ocupate de aceste unități; dacă Corpul său militar era în poziție de staționare sau în marș și în ce direcție se deplasa; cum sînt formate coloanele militare și din ce arme; dacă în unitățile militare respective sînt mulți recruți și dacă se așteaptă întăriri sau nu; dacă sînt mulți bolnavi și răniți din rănirile oamenilor și cîdor; dacă soldații li iubesc pe ofițerii lor; situația disciplinei militare în unitățile din care au dezertat; unde sînt magazii și depozitele, parcurile de artilerie și de geniu ale unităților turcești respective; dacă hrana și furajele sînt suficiente; modul de aprovizionare a unităților militare turcești; care erau ultimele ordine date în unitățile din care au făcut parte, precum și consemnul — parola — întrebunțată de trupele unităților turcești etc.²

Întrebări speciale se adresau celor ce au făcut parte din unități de infanterie. Astfel, lor li se puneau întrebări privind starea armamentului și a muniției, precum și a îmbrăcămîntei și încălțămîntei pe care o purtau oștenii.

Într-o scrisoare astronomică se arată: În luptă, în afară de cunoașterea stării inamicului, este necesar să se cunoască și starea unităților noastre. În acest scop se recomandă să se adreseze următoarele întrebări:

1. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

2. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

3. Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre? Care ar fi fost starea de disciplină în unitățile noastre?

¹ Ibidem, pag. 430

mai ales în stare de a se lămurii, precum că, sau primarul, dascălul, preotul satului poștei și pe a fi slujit de că. Așeză inamicului* 1.

a) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

b) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

c) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

d) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

e) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

f) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

g) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

h) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

i) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

j) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

k) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

l) În ce stare era, cum se afla și cum părea în ce stare erau îmbrăcămintea, încă lămintea mentul;

Fapt de spionaj dubi se recomandă să se păstreze și să se păstreze în stare de a se lămurii, precum că, sau primarul, dascălul, preotul satului poștei și pe a fi slujit de că. Așeză inamicului* 1.

În a mare pot să te în asigurarea succesului erimă, cumine de bănuie și erimă de pădure și de D. Așeză inamicului* 1.

În a mare pot să te în asigurarea succesului erimă, cumine de bănuie și erimă de pădure și de D. Așeză inamicului* 1.

În a mare pot să te în asigurarea succesului erimă, cumine de bănuie și erimă de pădure și de D. Așeză inamicului* 1.

În a mare pot să te în asigurarea succesului erimă, cumine de bănuie și erimă de pădure și de D. Așeză inamicului* 1.

* Ibidem.
* Ibidem.
* Ibidem.

* Ibidem.
* Ibidem.

Prulul se ridică o coloană în mure ne poate arata în
 marșului și chiar trupele din care este formată coloana
 înălțime mică, iar dacă coloana este de cavalerie
 împotriva se ridică sus; dacă coloana este compoziție
 trăsuri, înălțimea la care se ridică prul se schimbă
 unele locuri mai mare, în altele fiind mai mică.

De la începutul războiului, armata noastră
 a avut o mare victorie în lupta de la Mărășești.
 În ziua de 17 septembrie 1916, armata noastră
 a avut o mare victorie în lupta de la Mărășești.
 În ziua de 17 septembrie 1916, armata noastră
 a avut o mare victorie în lupta de la Mărășești.

4. Sprijinul acordat de către armata română trupelor rusești în trecerea Dunării

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

¹ Ibidem, pag. 384-385

care armata noastră a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

Armata română a acordat un mare ajutor trupelor
 rusești în trecerea Dunării. În ziua de 17 septembrie
 1916, armata română a acordat un mare ajutor
 trupelor rusești în trecerea Dunării.

¹ Ibidem, pag. 384-385

... al... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

transmises informajile sub indicativul „A-63”
R... i... i... e... at... d... at... de...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

politice ce se întrevădeau
se interesau de evoluția
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

trimis oficio la Atena; voi avea
aceasta”¹. În același timp, gu
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...
... r... p... r... de... al... orga... r... e... ma... est...

Temerea cercurilor politice de la Viena privind ca
la București războiul ar fi putut izbucni, a fost sesizată și de către
Bărbăceanu, care, la 27 iunie 1877, comunica la București
în ocazia unei vizite în România. În urma acestei vizite
armata austriacă intră în Serbia¹.

6. Măsurile întreprinse pentru contracararea spionajului ino-
mic și asigurarea ordinii interne.

În urma evenimentelor din 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor. În acest scop, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

La data 10 iunie 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

În urma evenimentelor din 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

168

jurul Cataluniei, efectuând trageri de artilerie asupra lor.
Comandamentul militar român a ajuns la concluzia că aceste
fapte nu puteau fi comunicate decât de supuși străini din
această localitate, al căror număr crescuse simțitor odată cu
declanșarea ostilităților militare. În consecință, s-a procedat
la scoaterea și îndepărtarea supușilor străini din zona Cata-
luniei, bănuți de activitate de spionaj, făcând astfel inofen-
sivă o sursă importantă de informare a inamicului.

În urma evenimentelor din 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

În urma evenimentelor din 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

În urma evenimentelor din 1877, guvernul român a luat
măsurile necesare pentru asigurarea ordinii interne și
amplificarea încercărilor spionajului străin de a cunoaște
mai bine pozițiile militare ale armatelor române și
a activității lor.

169

puncte a căror așezare inamicul are cel mai viu interes.

Fată de aceste neglijențe grave în asigurarea securității militare de către presă, Ministerul Stărilor a propus ca să se ia măsuri pentru a se evita asemenea neglijențe în viitor. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte.

Sau, în caz de necesitate, la închisoare pe viață. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte.

În atenția agenților săi, Ministerul Stărilor a pus să se ia măsuri pentru a se evita asemenea neglijențe în viitor. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte.

În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte. În acest scop, s-a hotărât să se stabilească prin lege că orice om care va divulga sau va comunica altfel de altfel informații care pot fi de folos pentru inamicul nostru, va fi considerat trădător și va fi condamnat la moarte.

¹ Ibidem, pag. 716—717.

² Ibidem, pag. 170—171.

³ Ibidem, pag. 303.

În vederea prevenirii scurgerii unor secrete militare către agenții spionajului turc prin rețeaua telegrafică și telefonică, domnitorul Carol I, la 5 iulie 1877, a interzis în mod categoric printr-un ordin șefilor de stații telegrafice din România să mai comunice altor persoane copii după rapoartele telegrafice ale comandanților militari din armata română. Astfel, pe timpul trecerii Dunării de către armatele rusești, oficiile poștale și telegrafice din sudul țării au sistat toate transmisiunile de depeze și convorbirile telefonice, în scopul de a nu permite agenților spionajului străin să intre în posesia unor informații privind acțiunile armatei ruse și a le transmite în străinătate.

Intrucât după mobilizarea și concentrarea armatei române, efectivele de pază și ordine din orașe s-au micșorat, prin Decretul nr. 1257 din 30 mai 1877 s-au înălțat corpuri de gărzii civice în toate orașele reședințe de județe, în scopul asigurării ordinii publice și apărării teritoriului țării în cazul unei agresiuni din partea turcilor.

Acstele gărzii, îndrumate de către Inspectoratul gărzii civice din Ministerul de Interne, erau organizate numai din elemente locale, care erau instruite în scopul de a apăra și la necesitate și de a apăra obiectivele militare și a arhivelor statului.

trădătorii... Comandament... Alexandru Cernat.

Pentru ca armata română să se poată... 38 din 23 iunie 1877... 74 tunuri. Acest corp...

La 5 Iulie 1877, colonelul... comandantul Diviziei... colonelul Dabija...

... Editura Academiei Republicii Populare Române...

... o recunoaștere pe țărmul drept al Dunării, în apro-

... alegerea unui punct de debarcare a armatei române pe țărmul drept al Dunării...

... studierea lucrărilor geostatice ce s-au ridicat de către inamic în jurul punctului ales pentru debarcarea trupelor române pe malul drept al Dunării.

Pe lângă obiectivele de mai sus, prin recunoașterea ordonață trebuiau procurate informațiile necesare realizării cu succes a acțiunii de traversare a Dunării. De asemenea, să recomanda ca recunoașterea „să rămână secretă” și să se evite a fi descoperită de către inamic. În acest sens, se...

... la Polona!

Informații cu valoare operativă necesare Comandamentului...

...

... sale militare, au rezultat și din declarațiile refugiaților
... D-br 1-a Astfel șapte r-mâni fuq. h d n C
... declaratorii. Refugiazii de larat ca p r m u an
... lor de către subprefectul plasei Balta din județul Ialomița
la 14 iunie 1877, că „turcii s-au retras înăuntru țării, la
Bazargic, Șumla și Varna, luând cu dinșii pe toți creștinii și
averea lor, iar comunelor cînd pleacă le dă foc”¹.

Încă de la 19 iulie trupele Diviziei a IV-a, comandată de generalul Manu, au trecut Dunărea la Nicopole, dar nu s-au pus sub ordinele Comandamentului rus decât de la 28 iulie 1877.

Situația trupelor rusești la sud de Dunăre menținându-se critică, mareșalul duce Nicolae a trimis la 31 iulie 1877 încă o nouă telegramă domnitorului Carol I: „...Rog să faci lușine, ca monstrapune și, dacă se poate, să treci Dunărea cu armata

... necesară pentru înlesnirea mișcărilor mele" 7.

[illegible]

...
...
...
...
...

Considerind necesară realizarea unei misiuni atente
de pază în zona de frontieră, în ziua de joi, 14 septembrie, generalul
Alexandru Cornat, comandantul armatei de operațiune a ordi-
nat ca în zona de frontieră să fie trimis un detașament de securitate
pentru a asigura securitatea și liniștea în zona de frontieră.
Vorbește s-au ridicat așa posturile de securitate în fața
statuilor de pază de la intrarea în țară, în această noapte. Într-o zi
unul din ei a fost rănit.

După trecerea armatei române în sudul Dunării, preter-
misiunea de intensificare a lărgirii celui format în direc-
tarea sudică a unității noastre, în urma deșeurilor de război
pe care le am pierdut la aruncarea noastră în lărgirea
ter. Prin amenajarea de către alții
într-o poziție de război în lărgirea
lărgirea, am arătat de lărgirea în lărgirea
în lărgirea la lărgirea lărgirea
în lărgirea lărgirea lărgirea
în lărgirea prin lărgirea
lărgirea de la lărgirea
lărgirea, nu are lărgirea
are de lărgirea lărgirea

...a preveni o înverșunare între
vârurile întăriri sistemului defensiv din această
au fost a...
p... a... a...

I also ...
...
...
...
...
...
...
...
...

Pentru a-și apropia citirile, în ziua 13, dăruia
a plonerie, care trebuia să se cadă în...
a opoziția a instituției...
întru a a...
oare pe...
Carm-Elizabet...
analiză...
consemna...
nat oron...
are de...
ratul...
în toate...
bravura...

$f(x)$	$f'(x)$	$f''(x)$	$f'''(x)$
$f(x)$	$f'(x)$	$f''(x)$	$f'''(x)$
$f(x)$	$f'(x)$	$f''(x)$	$f'''(x)$

Vexant, dar s-a decis în favoarea lui, adăugând: „Ori
pe viață în luptă, ori mor, mele vor rămâne aici”¹. A
fost decisiv în acest sens și opinia lui.

În timpul asediului Plevnei, a fost
numit în funcție generalul rus Todleben, cu experiență în război
și cunoștințe de inginerie. El a studiat lupta de poziții
și a creat un sistem de apărare care a permis turcilor să
mențină asediul timp de două luni.

Armata rusă a sosit în Plevna în 1877. Armatele ruse erau
mai puternice decât cele turcești, dar au fost înfrânte de
armata turcă condusă de Osman Pașă. Acest lucru a dus la
înfrângerea armatei ruse și la ocuparea Plevnei de către
turci. Osman Pașă a condus o tactică de asediu care a permis
turcilor să mențină asediul timp de două luni.

În timpul asediului Plevnei, Osman Pașă a scris
multe scrisori către guvernul turc și către presa
turcă. În aceste scrisori, el a descris luptele și a cerut
ajutor. Scrisorile lui au fost publicate în presa turcă
și au avut un mare impact asupra opiniei publice.

Osman Pașă a avut cu reședința sa la Plevna
un secretariat personal care scria scrisorile lui. Acest
secretariat era compus din ofițeri și scribi. Scrisorile
lui erau scrise în turcă și în franceză. El a scris
multe scrisori către guvernul turc și către presa
turcă. În aceste scrisori, el a descris luptele și a cerut
ajutor. Scrisorile lui au fost publicate în presa turcă
și au avut un mare impact asupra opiniei publice.
El a scris și multe scrisori către presa europeană.
Către sursa de informații pe inamic².
care sînt de natură a renseigner (informa — n.n.) pe inamic”³.
primul ministru a ordonat, la 3 septembrie 1877, redacției
„Monitorul Oficial” să publice numai depeșele oficiale și a
interzis preselor să se abțină de la orice comentarii asupra pozi-
țiilor ocupate de trupele românești și a mișcărilor ce le-au
făcut. Într-un alt document, din același timp, se afirmă că
s-a numărat „Timpul”, organ de presă al mișcării conservatoare,
care să nu scrie nimic despre mișcările armatei românești.
Într-un alt document, din același timp, se afirmă că
s-a numărat „Timpul”, organ de presă al mișcării conservatoare,
care să nu scrie nimic despre mișcările armatei românești.

Pentru a preveni culegerea de informații de către inamic,
guvernul român a luat măsuri stricte. El a ordonat
armatei să nu lase niciun document în mâinile inamicului.
El a ordonat și armatei să nu lase niciun document în
mâinile inamicului.

¹ Ibidem, I, la 10.

² Documente privind istoria României. Războiul de independență
vol. VI. Editura Academiei Române, București, 1967, p. 100.

în jurul pozițiilor ocupate de armata română, iar alții 81. din
ordinea generală. Cernat au fost în jurul Plevnei ca și în
Măgurele. Persoanele care erau de gardă erau sub
supravegherea polițierilor militare ruse și române.

Pretorii, ale căror atribuții au fost lărgite, în sensul că ei
urmăreau și cercetau pe cel suspect de activitate de spionaj
în favoarea inamicului, au contribuit la procurarea unor infor-
mații ce interesau Comandamentul militar ruso-român în
organizarea asediului forțelor turcești din Plevna.

Paralel cu realizarea lucrărilor genistice necesare ase-
diului Plevnei, generalul Cernat, împreună cu comandanții
militari ruși, a trecut la organizarea unei atente și complexe
informări asupra pozițiilor inamicului. Pentru a surprinde
mișcările inamicului, a identificat toate redutele ce constituiau
acest sistem fortificat, precum și lucrările genistice care
au fost ridicate ulterior de către turci, s-a organizat o minu-
țioasă activitate de cercetare și observare militară din avan-
posturi și de către pattulele călăreșilor români. Permanent
pe timp de noapte și de zi, sentinelele românești și oșlarii
afilați în posturile de cercetare au supravegheat cu neobosită
atenție toate mișcările turcilor, raportînd comandanților mili-
tari români ceea ce aflau despre inamic.

În cursul zilei de 27 noiembrie 1877, generalul Racoviță,
comandantul Diviziei a IV-a, a fost informat de avanposturile
Brigăzii comandate de colonelul Sachetarie, „...că în tabăra
turcească ce este pe versantul stîng al Bucovului, s-aude
zgomot de trăsuri și mișcări de trupe și aceasta asemănînd
mult cu o pregătire generală de cășire din partea turcilor”⁴.

Fată de aceste pregătiri, el a ordonat colonelului Boră-
nescu, comandantul Brigăzii a II-a, să ia imediat măsuri spre
a întări linia de apărare, să distribuie militarilor din redute
cartușele de rezervă, să fie vigilenți încontinuu și gata echi-
pați ca la cel dintîi semnal din partea inamicului să intre în
luptă pentru a opri înaintarea turcilor și a apăra pozițiile
înconjurate.

În aceeași zi, în jurnalul de operații militare, Comanda-
mentul militar român arăta că „...este informat de către
comandantul trupeor de avanposturi că turcii s-au mutat
mai pe stînga și au început să lucreze la construirea unei
linii de apărare pe stînga și la construirea unei linii de apărare
pe stînga și la construirea unei linii de apărare pe stînga.”

⁴ Documente privind istoria României. Războiul de independență
vol. VII. Editura Academiei Române, București, 1967, p. 663.

stru te mule puse de turci. Informațiile că acestea s-a dat
detasament au confirmat intenția turcilor de a înstăvini
cure, iar pe baza lor, generalul Cernat a dat ordinele
militare românești să pornească la atac pentru a elibera
redutul Grivița 2¹.

La vederea spașirii bătăliei Osman Pașa s-a predat
armata în două escadare aprăpate, ceea ce va avea urmări
primare. Pașa cu o armată de 20.000 oameni constituie
la „câmpul de luptă” avea misiunea să spargă încercuirea și să
se îndrepte spre S. la pe trupele române. Armata
avea o forță de 10.000 de oameni și 1.000 de cai, iar pe
trupele de luptă să se îndrepte și cel de al doilea escadon
care să se îndrepte și să se îndrepte de circa 2.000 de oameni. Apoi
el a dat ordine să se retragă la comanda sa și să se
se îndrepte la redutele Opanez și Cernat.

În zorii zilei de 28 noiembrie 1877, simțind retragerea
inamicului, trupele de vizor au ocupat reduta Cernat
și au înaintat asupra întăririlor din Bucova. Când Osman Pașa
a încercat cu toate forțele să spargă încercuirea, Comanda-
mentul militar român a trecut la întreprinderea unor noi
recunoașteri. Astfel, maiorul Iacob Lahovari a fost însărcinat
cu recunoașterea mișcării trupelor inamice, atât spre Opanez
cât și spre Demirkol, iar locotenent-colonelul Berindei a
primul misiunea de a efectua recunoașterea redutei și a celor-
lalte întăririi inamice dinspre Bucova. Însuși generalul Cernat
dirija acțiunea armatei române spre Vid. El a dat ordine ca
cele 8 batalioane de rezervă care ocupaseră Bucova și cele
dinspre Opanez să înainteze cu repeziune spre a ataca
inamicul din spate.

După numai câteva ore, trupele brigăzilor comandate de
colonelii Sachetarie și Borănescu au ocupat prin lupte ener-
gice trei redute pe înălțimile de la Opanez și Bucova.

În timpul asaltului asupra Opanezului, generalul Cernat
l-a trimis în recunoaștere în această zonă pe șeful său de
stat-major, colonelul Ștefan Falcoianu, „spre a constata rezis-
tența inamicului și a dispune atacul în două redute ce rămă-
seseră în mâinile inamicului” 2.

¹ T. C. Văcărescu, op. cit., pag. 314.

² Documente privind istoria României. Războiul de Independență
vol. VII. Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1977,
pag. 711-714.

După ce Osman Pașa a văzut că armata sa este înfrântă, el
s-a dat ordine trupelor să se retragă și să se îndrepte spre
grosul armatei turcești. La acest atac s-a asistat însuși gene-
ralul Cernat împreună cu generalii Manu și alții. Ei
s-au percutat cu armata turcă.

În legătură cu eroismul ostazilor români în această bătă-
lie, generalul Cernat a raportat a doua zi, de la Verbița,
domnitorului Carol I, că trupele române „s-au condus sub
comanda șefilor... cu o admirabilă bravură, ele s-au aruncat
cu o revoluțiune asupra redutelor, înfruntând un foc violent
la care au răspuns cu bărbăție și coloanele noastre. Impr-
oștile noastre...”

După o luptă crâncenă, turcii au capitulat, fiind luați
2.000 de prizonieri și importante cantități de arme și muniții.
Astfel, în cursul dimineții de 28 noiembrie 1877, la ora 10,
a fost ocupat orașul Plevna de trupele Diviziei a II-a, iar la
ora 12, întăririle Bucovului și Opanezului. Pe celelalte fron-
turi, trupele ruse au înregistrat, de asemenea, victorii împo-
triva turcilor. Către ora 13 inamicul a depus armele în
totalitate.

În cursul dimineții o delegație de reprezentanți ai popu-
lației bulgare din Plevna s-a prezentat la Bucova colonelului
Mihail Cristodor Cerchez, arătându-i că orașul a fost
evacuat de ostile turcești și i-a cerut ajutorul trupelor româ-
nești spre a ocroti locașitatea de făcători de rele.

Nemulțumit sorți de lăbândă, generalul Osman Pașa s-a
predat colonelului Mihail Cristodor Cerchez, cerându-i o
întrevedere cu comandantul suprem al trupelor ruso-române.

În timpul acestei acțiuni de intermediere, generalul rus
Ganețki a procedat la arestarea lui Osman Pașa.

Prin capitularea lui Osman Pașa a luat sfârșit marea
bătălie de la Plevna din 1877, dar fiind încă
în curs de desfășurare acțiunile de urmărire a inamicului
în zona de lăbândă, turcii au continuat să se retragă spre
Sud-Est.

Peste 45.000 de prizonieri turci, cu toate armele lor, au
fost luați odată cu lăbândă de către armata română.
În afară de aceasta, turcii au lăsat în urmă 187
cărucii cu armament și muniții, iar turcii au lăsat în urmă
cărucii cu armament și muniții.

³ Ibidem, pag. 712-713.

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

...a avut o mare ...
...a avut o mare ...
...a avut o mare ...

¹ Ibidem, pag. 152

² Ibidem, pag. 153

³ I. C. Văcărescu, op. cit., pag. 154

⁴ Ibidem, pag. 154

⁵ Ibidem, pag. 154

Rusia a obținut ...
...a obținut ...
...a obținut ...

...a obținut ...
...a obținut ...
...a obținut ...

...a obținut ...
...a obținut ...
...a obținut ...

...a obținut ...
...a obținut ...
...a obținut ...

...a obținut ...
...a obținut ...
...a obținut ...

te strivită, dar nu se va lăsa dezarmată" ¹. Față de baronul Staar, consulul Rusiei la București, chemat de îndată la cart, țara noastră a declarat că el se va pune de pază armatei sale ².

Într-o noapte, pe 12 aprilie, rusele pătrunseră în țară ca să-și amestere în treburile interne ale României. După ce au vădă la ocuparea la 12 aprilie 1878, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

Pentru apărarea intereselor țării, primul ministru I. C. Brătianu a scris la 13 la Berlin și Viena, cerându-le să se opună la orice acțiune a Austriei și Rusiei. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

La 1/13 iunie 1878 au început lucrările Congresului de la Berlin, la care România, ca și Serbia, a fost admisă. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

țara se așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

Prin tratatul de la Berlin s-a recunoscut dependența României de țările de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

★

La 13 iunie 1878 au început lucrările Congresului de la Berlin, la care România, ca și Serbia, a fost admisă. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

La 13 iunie 1878 au început lucrările Congresului de la Berlin, la care România, ca și Serbia, a fost admisă. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

La 13 iunie 1878 au început lucrările Congresului de la Berlin, la care România, ca și Serbia, a fost admisă. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

La 13 iunie 1878 au început lucrările Congresului de la Berlin, la care România, ca și Serbia, a fost admisă. Într-o noapte, rusele au ocupat și orașul de război, ca să așeze la locurile de război, au ocupat pe Neajlov și Săsar, unde au înălțat contraforturi și au pus armate ruse la 12 aprilie 1878, un corp întreg de armată, sub pretext că se pregăteau să invadeze țara. Într-o noapte, Basarabia a fost ocupată militar, tolerându-se doar provizoriu administrația română. Într-o noapte, au ocupat și partea de la țară, (Cahul, I., guvernul și armata română, în număr de peste 40.000 de oameni, s-au retras în Oltenia.

CUPRINSUL

CAPITOLUL I

Aspecte ale activității de informații și contrainformații la regii geto-daci și uniti domnitori romani în lupta pentru apărarea independentei țării, în perioada cuceririi teritoriului strădui

1. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui
2. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui
3. Activitatea de informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui
4. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui

CAPITOLUL II

Contribuția activității de informații și contrainformații la creșterea autonomiei interne și la creșterea premiselor necesare dobândirii independentei deplină a României

1. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui
2. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui
3. Informații și contrainformații în perioada cuceririi teritoriului strădui

3. Garzile naționale — o: ... ale menținerii ordinii intern și al apărării revoluției. Orga... de informații în timpul revoluției de la 1848

4. Aportul activității de informații și de contrainformații în lupta pentru unirea țării...

5. Serviciul de informații al domnitorului Alexandru Ioan Cuza în lupta cu țările străine pentru realizarea autonomiei țării și pregătirea condițiilor necesare dobândirii independenței...

6. Lupta în domeniul informațiilor...

CAPITOLUL III

Activitatea informativă în timpul crizei orientale din anii 1873-1876

CAPITOLUL IV

Organele de informații și contrainformații românești în preajma proclamării independenței naționale și în cursul războiului ruso-român...

1. Serviciul de informații...

2. Serviciul de contrainformații...

CAPITOLUL V

Aportul activității informativă în prevenirea invadării țării de către turci în preajma proclamării independenței naționale

1. Serviciul de informații...

CAPITOLUL VI

Activitatea informativă în perioada 1 mai—20 august 1877 în vederea pregătirii participării României la războiul antibulgar

1. Proclamația independenței naționale a României

2. Măsurile de pregătire informativă a armatei române în vederea participării ei la războiul antibulgar

3. Măsurile de pregătire informativă a armatei române în vederea participării ei la războiul antibulgar

4. Măsurile de pregătire informativă a armatei române în vederea participării ei la războiul antibulgar

5. Măsurile de pregătire informativă a armatei române în vederea participării ei la războiul antibulgar

6. Măsurile de pregătire informativă a armatei române în vederea participării ei la războiul antibulgar

CAPITOLUL VII

Aportul activității de informații în dobândirea victoriei pe frontul de luptă de către armatele româno-ruse asupra Turciei

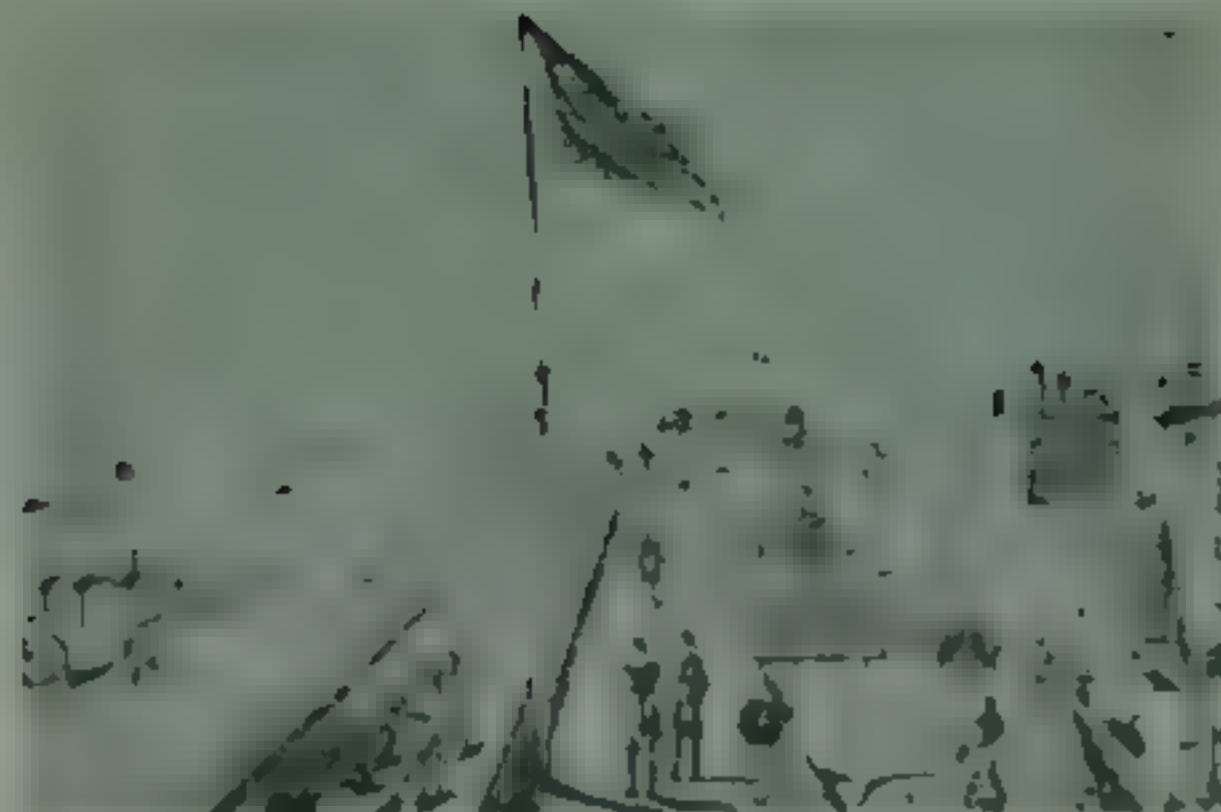
1. Serviciul de informații...

2. Serviciul de informații...

3. Serviciul de informații...

Responsabil de carte, VASIL LAPADUȘI
 Tehnoredactor RADU STOIAN
 Comanda nr. 447553 Dat la cușor: 22.03.1977
 nr. 712/1977 Bun de tipar: 23.04.1977
 Cartea conține 208 pagini + 12 planșe

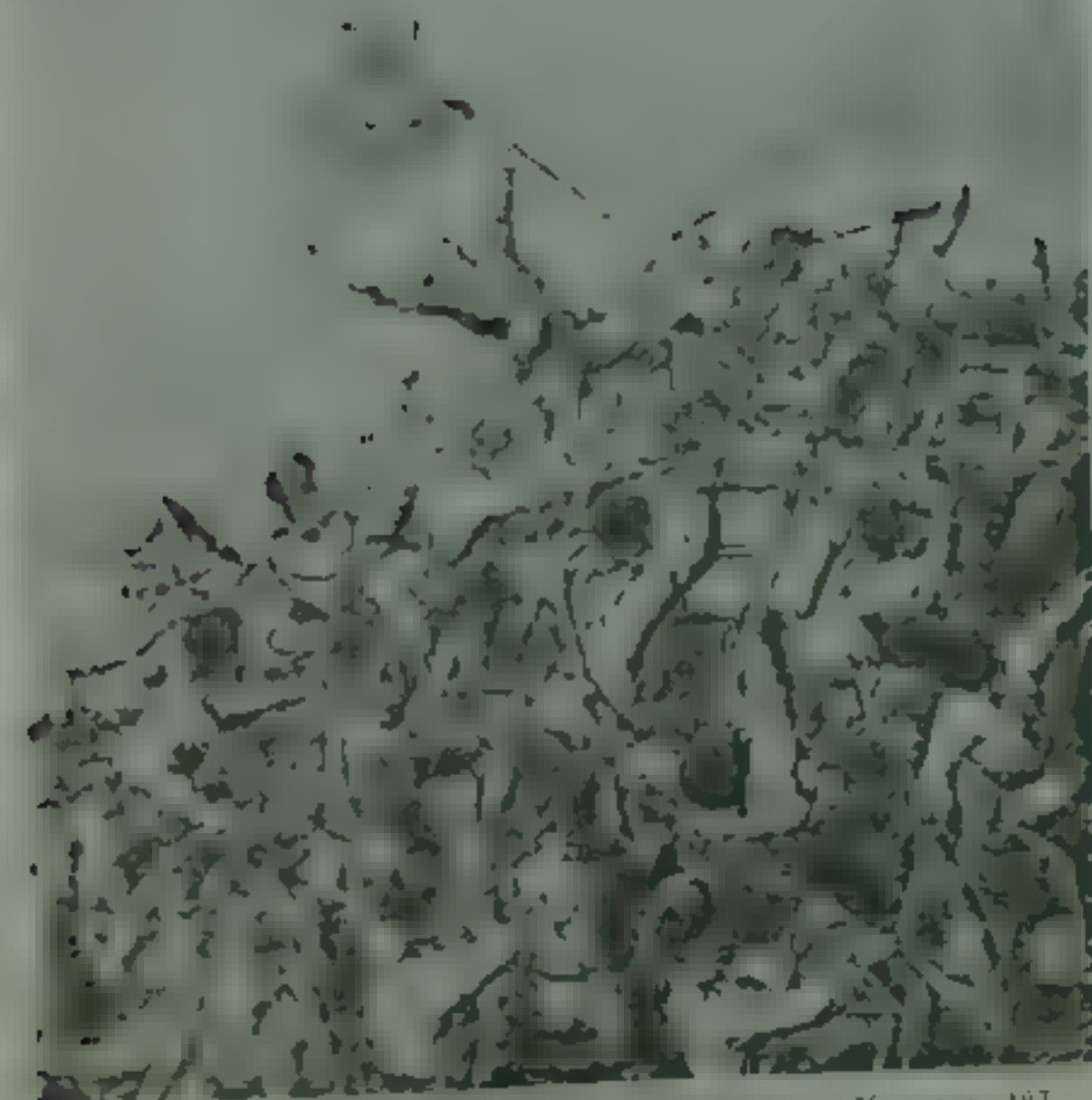
Cartea este editată sub comanda nr. 597 la Oficiul Economic
 Gen. al. "Corpozi", Întreprinderea poligrafică „București-Noul”
 str. Mizerului nr. 18 A, sectorul 8, București

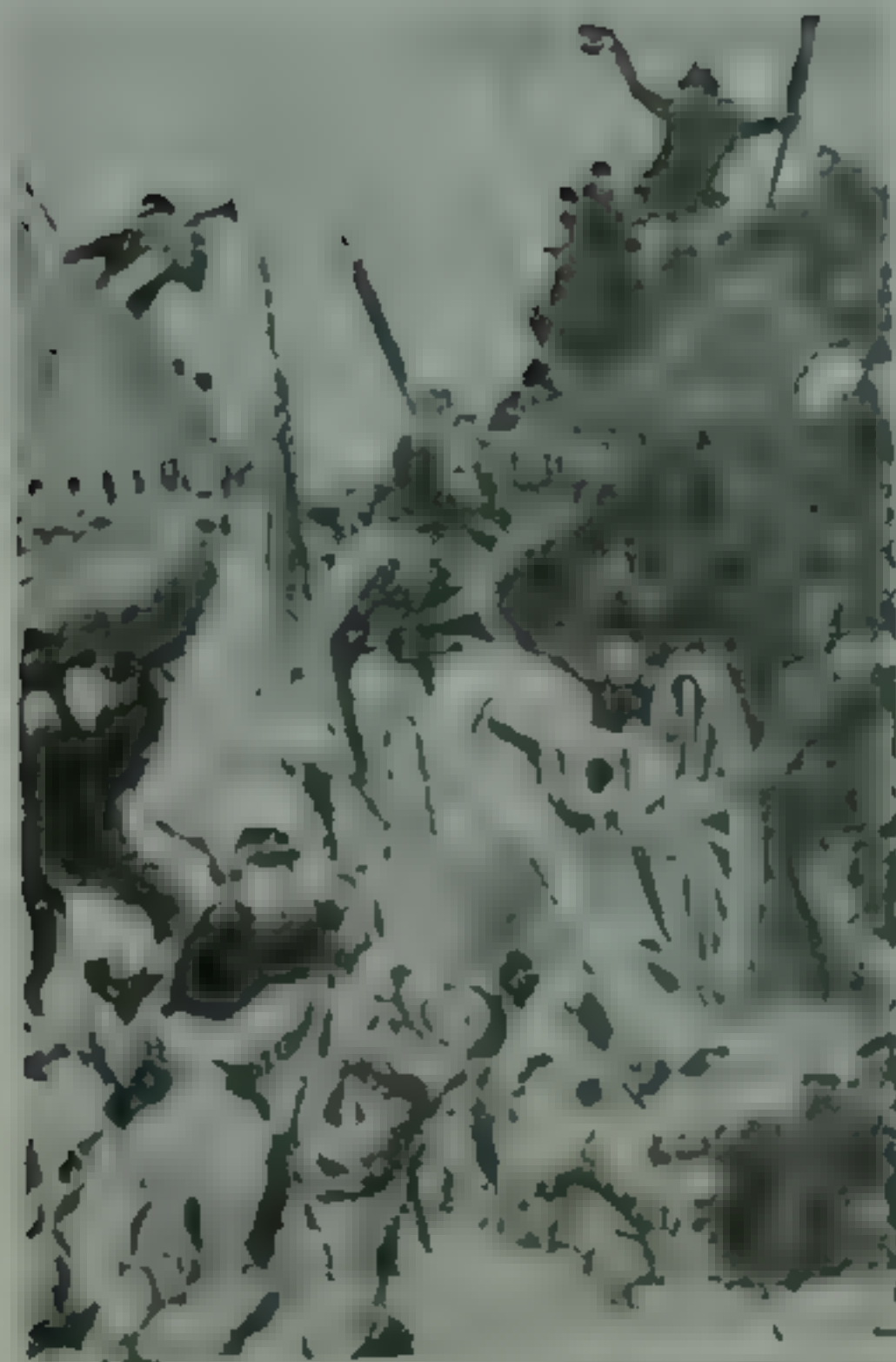
Vedere a fortificațiilor turcești de la Vidin

Dorobanți români în drum spre Plevna

Aspettando l'arrivo della neve. - 30 marzo 1937

L'atol Popp de Szalluna

Căpitan Gheorghe Bălan
 Căpitan erou în luptele de la redutele Grivitei la 30 august 1877

Cpt. Valter Mărăcineanu
 Căpitan erou în luptele de la redutele Grivitei la 30 august 1877

Stacul de copaci asupra zidului Crivitei 2

Григорьевский Роща

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

N. Gărgăreanu: Stăruind înăuntru cerceului porții turcești de la Buzăiești

O Obedeamu: Țăran bulgar informează un ofițer român asupra stărilor
otomane

București — Informarea populației asupra operațiunilor de pe teritoriul de luptă. Desen contemporan

N. Grigorescu — Cesta bulgară în retrăgându-se

Tirul artileriei române asupra redutelor turcești de la Grivăa

O. Obedeanu : Atac de cavalerie la Vidin